VINOŘSKÝ ZPRAVODAJ

150 Informační dvouměsíčník Městské části Praha-Vinoř / **ZDARMA** / **2021**

- Informace zastupitelů
- Z historie: Zámecký dvůr
- Rozhovor: Kardinál Dominik Duka

KVĚTEN / ČERVEN

Vážení a milí čtenáři Vinořského zpravodaje,

Vážení a milí čtenáři Vinořského zpravodaje,

když jsme na jaře loňského roku začínali vydávat náš časopis v novém formátu, podepisoval jsem zpočátku tyto úvodníky celým jménem. Jako radní, pověřený modernizací zpravodaje, jsem se za jeho podobu i náplň cítil zodpovědný a chtěl jsem, abyste měli jasno, komu za ty změny můžete vynadat. Místo nadávek ale začaly postupně chodit ohlasy kladné až nadšené (díky za ně!), takže jsem se napříště rozhodl stručný podpis „Redakce". Náš magazín je totiž kolektivním dílem (složení redakční rady si může přečíst v tiráži) a považoval jsem tudíž za správné zvát vás k četbě nových čísel jménem všech, kteří pro vás časopis připravují.

Tentokrát ale dole najdete jméno mé maličkosti znovu. Důvodem je další novinka, která jde co do odpovědnosti za mnou. Máte tedy další možnost vyříkat si vše, co máte na srdci, přímo s „pověřeným radním." Co se přihodilo? Ve svých poštovních schránkách jste určitě našli nové periodikum s názvem Vinořské noviny. Proč a jak vzniklo? Dvouměsíční frekvence vydávání Vinořského zpravodaje zkrátka nebyla schopna pokrýt a předem upozornit na všechny aktuality, které se dějí na radnici, v radě, zastupitelstvu, v našich příspěvkových organizacích nebo spolcích. Kvůli současné covidové (a doufejme, že už spíše postcovidové) situaci se toho navíc kolem nás neustále mění tolik, že jsme se rozhodli vyřešit situaci s obecnou informovaností poměrně radikálně. Výsledkem jsou právě černobílé čtyřstránkové noviny, které budete dostávat zdarma měsíc co měsíc. Díky nim vám neunikne nic důležitého například od dat vývozu bioodpadu, přes podstatné body, projednávané radou, třeba až po novinky ze základní školy a upozornění na kulturní a společenské akce.

A Vinořský zpravodaj? Ten bude samozřejmě vycházet i nadále, a jak doufám, všechny své stávající kvality si ponechá. Budete v něm tedy i nadále nacházet zajímavé články, rozhovory a reportáže z akcí a událostí, které už proběhly. Na rozdíl od Vinořských novin, které si nekladou jiné předsevzetí, než vás rychle a stručně informovat o všem, co se děje či bude dít, by měl být Vinořský zpravodaj atraktivním barevným magazínem, plnícím i funkci jakési místní kroniky a majícím ambici nekončit ve tříděném odpadu, ale ve vašich rodinných archivech.

To vše hodláme zvládnout v rámci jednoho rozpočtu určeného na tištěná média. Nemusíte se proto bát, že je kombinace „noviny-časopis" fanfarónským podnikem, kvůli kterému radnice sahá po penězích, které by měly končit jinde.

Rád bych tedy popřál redakční radě Vinořských novin, vedené Markétou Kilingerovou, i redakční radě Vinořského zpravodaje, jíž předsedá Iveta Boušová, aby je práce na přípravě obou periodik pokud možno těšila a bavila a abyste to jako čtenáři obou periodik poznali a ocenili. A co víc si přát?

U aktuálního čísla Vinořského zpravodaje vám přeji jako vždy zajímavé a inspirativní počtení. Na vaše reakce a příspěvky se těším na adrese robert.rytina@praha-vinor.cz

Robert Rytina,
zástupce starosty a radní MČ Praha-Vinoř

Tzv. Kovárna na Zámeckém dvoře (článek str. 11)

OBSAH:

- Slovo starosty / 3
- Senátorské okénko / 3
- Informace zastupitelů / 4
- Ctěnice / 10
- Z historie Vinoře / 11
- Rozhovor: Kardinál Dominik Duka / 14
- Ze života Vinoře / 16
- Vincent a knihovna / 27
- Ze života základní školy / 31
- Ze života farnosti / 33
- Ze života spolků / 33
- Společenská kronika / 36

Vážení spoluobčané,

Nejvýznamnější událostí května 2021 je otevření tří nově zrekonstruovaných hřišť. Velkého dětského hřiště V Podskalí, hřiště s medúzou u ZŠ Prachovická a sousedního hřiště pro míčové sporty. Obnova a modernizace těchto hřišť je největší investiční akcí Vinoře v tomto roce s celkovými náklady přesahujícími 7 mil. Kč. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na přípravě těchto velkých a komplexních rekonstrukcí podíleli a je jedno zda svými nápady, přípravou projektů nebo řízením samotných prací. Doufám, že nová hřiště a sportoviště přinesou vinořským dětem a mládeži velkou radost.

Michal Biskup

Senátorské okénko

Za uplynulé dva roky v Senátu jsem si už zvykl, že největší ohňostroj vzniká většinou kolem nápadů, po kterých po pár měsících už neštěkne ani pes. A naopak skutečně důležité věci se ve veřejné debatě prakticky neobjeví. Prvním příkladem jsou tzv. kvóty na české potraviny, které jsme projednávali na březnové schůzi. Ve skutečnosti šlo o zákon, který primárně řešil dvojí kvalitu potravin. Ale pak do něj ve sněmovně na návrh SPD vložili ještě ustanovení, které přikazovalo obchodníkům, kolik procent zboží tuzemské provenience musí svým zákazníkům prodat. Nikoli nabídnout, ale skutečně prodat! Představa, jak obchodníci kontrolují zákazníkům nákupní košíky a vyhazují z něho „nevhodné" zboží, učinila z tohoto návrhu jasného kandidáta na nejnesmyslnější nařízení roku. Pokud by prošlo, způsobilo by bezpochyby velké výpadky v zásobování, skokové zdražení nedostatkových potravin a nutnost masivních dotací českým agrokomplexům - to byl zřejmě jeden z hlavních důvodů, proč se pro tak absurdní nařízení našlo ve sněmovně tolik ochotných hlasů. V Senátu jsme tuhle absurditu jednoznačně zamítli a sněmovna se ji tam už pak naštěstí ani nepokusila vrátit. Spáchat okázalé politické harakiri se půl roku před volbami už nikomu nechtělo.

Zcela ve stínu tohoto zákona zůstalo naopak projednání dokumentu s názvem „Národní plán obnovy". Tento text přitom představuje vládní plán, kam poslat 172 miliard korun, které by k nám v příštích letech měly dorazit z fondů EU jako pomoc s restartem země po koronavirové krizi. Zatím obsahuje víceméně obecné teze, které spíše formálně naplňují požadavky Evropské unie, do jakých oblastí mají být investice směřovány. Ale nic, co by se dalo nazvat plánem, který má své priority, cíle a etapy. V dokumentu lze najít povzbudivě znějící teze jako „transformace průmyslu", „přechod na čistší zdroje" nebo „adaptace na klimatickou změnu". Jenže ve stejnou dobu vláda rozhodla o „dárečku" 40 miliard ve formě kompenzačního bonusu za emisní povolenky pro největší znečišťovatele až do roku 2030, což je krok úplně opačným směrem. Je to pořád stejná písnička. Vláda slavnostně vyhlásí, že vyrážíme plnou parou vpřed a pak v tichosti zařadí zpátečku. Ale všeho do času...

Hezké dny přeje všem

David Smoljak, senátor za Prahu 9

Vinořští senioři se sečetli zřejmě bez problémů

Od prvních vteřin dne 27. března 2021, kdy bylo zahájeno na celém území naší republiky Sčítání lidu, byla možnost elektronického vyplnění sčítacího formuláře na internetových stránkách www.scitani.cz. Spolu s kolegy z Výboru pro sociální věci a zdravotnictví jsme se pokoušeli cíleně dotazovat našich seniorů, zda jim při vyplnění sčítacích formulářů můžeme být nápomocni a přesně měsíc po zahájení sčítací akce jsme naplánovali náš malý vinořský „Kulový blesk". Spolu s Ivanou Zikmundovou, která zajišťuje terénní péči a pomoc našim osamoceným seniorům, jsme nabídli možnost společného vyplnění on-line formuláře v domácnostech zájemců. Samotné nás překvapilo, že finálně nabídky využili toliko tři senioři. Přesto akce trvala více než dvě hodiny, protože každý ze zájemců nás krom sdělení povinných údajů zahrnul svým vyprávěním, vzpomínkami i malým pohoštěním. A to samozřejmě nešlo odmítnout. Děkujeme. V každém případě do organizačních schopností Dr. Radosty ve skvělém podání Rudolfa Hrušínského z výše zmíněného filmu mám ještě daleko.

Jan Červenka, radní, předseda Výboru pro věci socální a zdravotní

Vinořské fasády

Městská část má v majetku řadu nemovitostí. Všechny potřebují péči, a ne všem se jí v poslední době dostalo. Letos jsme začali archivem, tak zvanou „ptáčkárnou" za č.p. 23 na Vinořském náměstí. Nikdy neomítnutou budovu, jež desítky let každý poznal podle plynosilikátových tvárnic zdobí od dubna nový kabát z hezké hladké omítky. Chystáme i další projekty rekonstrukcí fasád a zateplení. První budovou bude zelený dům na křižovatce Mladoboleslavská – Živanická, kde je papírnictví a kadeřnictví. Opravena by měla být celá fasáda, vyměněna některá okna a obnovena hydroizolace v zadním traktu. Další budovou v pořadí je zdravotní středisko a jeho dozateplení, samozřejmě také s novou fasádou. Poslední, a asi nejsložitější je připravovaná rekonstrukce fasády staré školy na Vinořském náměstí. Současná podoba se zazděnými původními vchody, a ne úplně dobře začištěnými špaletami po výměně oken není úplně reprezentativní. Proto spolupracujeme i s památkáři, kteří se podíleli na opravě Karlova mostu, aby nám pomohli navrhnout odstíny barev, jež byly použity před 120 lety. Budeme rádi, pokud se po opravě fasády zaskví stará škola ve stejné kráse jako v roce 1896.

Michal Biskup

Od začátku roku vysadila MČ Praha Vinoř 30 ks jabloní, 23 ks hrušní, 50 ks dubů letních, 13 ks lip velkolistých a 28 starých odrůd třešní ve 4 alejích, z čehož 2 jsou zcela nové.

Mladoboleslavská, jako nejfrekventovanější vinořská komunikace s 12000 průjezdy vozidel za den si o další přechod říkala již roky.

8. března na MDŽ byl ve Vinoři instalován již druhý Alzabox. Zboží si z něho mohli zákaznící vyzvednout již týden poté.

V dubnu byl dokončen více jak 500m dlouhý chodník až na hranice obce Podolanka. Nyní MČ Praha Vinoř jedná s Podolánkou o společném projektu propojení chodníků přes nový mostek, aby se bezpečně pro chodce propojily centra našich sídel.

Ve spolupráci s MHMP se podařilo obnovit cesty Vinořským parkem, vyřezány byly průchody v padlých kmenech a na některých místech štěrkem a pískem zpevněn blátivý povrch.

Most přes Vinořský potok je součástí Cyklostezky Vinoř Satalice. Její otevření se očekává v průběhu května. Paralelně s tím se již rozjela i výstavba cyklostezky Vinoř-Kbely.

Dopravně problémovým místem byla dlouho zastávka MHD před úřadem MČ. Vozidla parkovala po obou stranách a čekající na autobus blokovali vstup na poštu. Nové řešení výrazně zpřehlednilo a zjednodušilo provoz a přispělo k větší bezpečnosti.

Na Bohdanečské přibyly dva dlouho požadované přechody pro chodce. Jejich výstavba byla policií podmíněna i sjednocením začátku obytných zón a jejich doplněním příčnými prahy. Zvýšení bezpečnosti chodců a zejména děti je hlavní prioritou MČ.

Vinoř - sport a volný čas

V minulém čísle Vinořského zpravodaje jsme se zaměřili na místní komunikace pro pěší a bezpečnost osob v provozu. Tentokrát máme v hledáčku sportovní a volnočasovou infrastrukturu pro pohybové aktivity veřejnosti. Je infrastruktura pro sport a volný čas ve Vinoři dostatečná? Nabízí Vám Vinoř a její okolí dostatek možností pro Vaše volnočasové aktivity?

Co Vinoř čeká a (snad) nemine

Rozvoj veřejně přístupné (a tedy bezplatné) i soukromé sportovní infrastruktury v posledních letech zatím zaostává za překotným nárůstem obyvatel naší městské části. Hlavním důvodem je nedostatek vhodných pozemků v majetku městské části, případně Hlavního města Prahy, na kterých by bylo možné hřiště a sportovní „plácky" budovat. Navíc se veškerá sportoviště, stejně jako většina služeb, koncentrují v historicky starší, jižní části Vinoře. Přesto MČ Vinoř hledá způsoby, jak sportovní a volnočasovou infrastrukturu vhodně rozšířit a zajistit její dostupnost co možná největšímu počtu obyvatel, aby mohli aktivně a zdravě trávit svůj volný čas.

Proto byl vypracován záměr na vybudování dalších sportovišť za areálem FK VINOŘ zahrnující např. tenisové kurty či hřiště na plážový volejbal. Nezbytnou podmínkou jejich vzniku je však směna pozemků s developerem. Dalším plánovaným rozvojovým záměrem Hlavního města Prahy v oblasti sportovní infrastruktury je výstavba zimního stadionu s venkovním koupalištěm (u křižovatky ulic Mladoboleslavská/Vinořská). Termín realizace však zatím není znám, neboť již více než šest let probíhá potřebná změna územního plánu, jejíž konec je však stále v nedohlednu.

Na dubnovém jednání zastupitelstva MČ byl představen komerční záměr soukromého investora na vybudování restaurace a sportovního areálu na opačné straně Vinoře - za supermarketem BILLA a obytnou zástavbou „UNIGA". Vzhledem k tomu, že se lokalita nachází v těsném sousedství obytné zóny, a navíc se podle územního plánu jedná o typ území „zeleň městská krajinná", bude konečná podoba tohoto projektu předmětem dalších jednání.

Do Vinoře přišel workout

Jak jsme Vás informovali v minulém čísle tohoto zpravodaje, aktuálně se dokončuje rekonstrukce multifunkčního hřiště v Opočínské ulici, vedle tělocvičny základní školy. Hřiště je vybaveno umělým povrchem, brankami a koši na basketbal. Věříme, že se k němu budou jeho uživatelé chovat slušně, a že našim sportovcům umožní mnoho sportovních zážitků.

Ve Vinoři již byl realizován také nový moderní typ sportovišť, určených pro tzv. workout, tedy cvičení s vlastní váhou těla. Hřiště na workout jsou instalována v předzámčí Vinořského zámku a v parku V Podskalí (zde musela být část prvků demontována v rámci rekonstrukce dětského hřiště a bude přemístěna jinam). Třetí hřiště na workout je plánováno u Cukrovarského rybníka (za areálem Pražské strojírny, a.s.). A díky malebné okolní přírodě máme také skvělé možnosti pro chůzi, běh či běžkování.

Sportovní organizace ve Vinoři

Vedle veřejně přístupných sportovišť je možné si ve Vinoři zasportovat také tzv. „organizovaně", tedy v rámci sportovních klubů a spolků. Tím zřejmě nejznámějším je Tělocvičná jednota Sokol Vinoř (dále „TJ Sokol Vinoř"). Areál vinořské sokolovny v ulici Klenovská zahrnuje velkou tělocvičnu, dva venkovní tenisové kurty, hřiště na nohejbal. Činnost TJ Sokol Vinoř probíhá v několika oddílech, zaměřených např. na stolní tenis, nohejbal, volejbal, tenis, florbal, cvičení pro ženy, děti a další aktivity rozvíjející tělo i ducha. ZŠ Vinoř již několik let využívá sokolovnu pro hodiny tělesné výchovy. Podrobné informace o spolku a jeho aktivitách viz www.tjsokolvinor.cz.

Nebyli bychom v Čechách, kdyby u nás nebyl zastoupen český „národní" sport, tedy fotbal. Ten ve Vinoři rozvíjí zejména FK VINOŘ 1928, z.s. Nadšení fotbalisté rozličných věkových kategorií mají k dispozici travnaté fotbalové hřiště a menší hřiště s umělým povrchem v areálu Jirky Čadka v Bohdanečské ulici. Podrobné informace o klubu zájemci naleznou na www.fkvinor.cz.

Možnosti sportovního a volnočasového vyžití nabízí (za „normálních" okolností) také Komunitní Vinořské centrum Vincent. Malý sál v přízemí Vincenta sloužil před vypuknutím epidemie COVID-19 pro skupinové cvičení a dětské kroužky. Chybí zde však šatna, a velikost sálku (cca 10 osob) limituje kapacitu i typy aktivit. Sportovní aktivity se proto v budoucnu přemístí z budovy Vincenta v Opočínské ulici do suterénu zdravotního střediska, kde dosud působilo fitcentrum. V rámci plánované rekonstrukce objektu zdravotního střediska (sanace, hydroizolace) dojde k úpravě suterénu, ve kterém vznikne nová velká tělocvična spojením dvou menších místností.

Sálek v přízemí Vincenta v Opočínské ulici bude přeměněn na multifunkční prostor ke komunitnímu setkávání. Budou se zde konat akce Vincenta a knihovny, besedy a přednášky, které se dříve konaly v místnosti s dětskou hernou v prvním patře, a prostor bude k dispozici také seniorům. Výhodou je bezbariérový přístup a možnost propojení s posezením v zahradě. Aktuální podrobnosti o fungování centra Vincent jsou zveřejňovány na www.praha-vinor.cz/zivot-ve-vinori/vincent/.

Sportovní aktivity jsou realizovány také v tělocvičně základní školy v Prachovické ulici. Moderní tělocvična (s plochou hřiště 38 x 18 metrů) je vybavena pro tenis, badminton, florbal, basketbal, volejbal, házenou. Tělocvična je však plně vytížena školními aktivitami (výuka, sportovní kroužky, badminton, tenis), k případnému skupinovému pronájmu veřejnosti je přístupná jen minimálně (ve vybraných večerních hodinách). V budově školy na Vinořském náměstí je menší tělocvična, jež slouží pro odpolední sportovní kroužky a cvičení dospělých, které je zde realizováno externě. Informace o nabídce aktivit lze nalézt na www.zsvinor.cz a stránkách městské části.

Podělte se s námi o své názory a zkušenosti

Co říkáte Vy na možnosti trávení volného času a kvalitu a kvantitu sportovní infrastruktury ve Vinoři? Budeme rádi, když nám na toto téma vyplníte krátký dotazník. Jeho zjištění budou opět využita pro připravovaný Strategický plán MČ Vinoř a tedy pro rozvoj naší městské části. Vyplněný dotazník můžete odevzdat do schránky úřadu MČ Vinoř (na vrátkách do dvora z ulice Bukovinské), zaslat naskenovaný/fotografii e-mailem na jana.zacharova@praha-vinor.cz, nebo jej můžete vyplnit elektronicky na: https://vinor-a-sport.vyplnto.cz/.

Na Vaše odpovědi se těšíme do 31. května 2021.

Martin Mach Ondřej, Johana Benešová
(Výbor pro územní rozvoj a ŽP)

Dotazník „Vinoř a sport"

1. Využíváte pravidelně nějaké místní veřejně přístupné a/nebo soukromé sportoviště, hřiště či tělocvičnu? (prosím vyberte všechny relevantní odpovědi)

- ☐ ANO, navštěvuji bezplatné hřiště/sportoviště
- ☐ NE, nenavštěvuji bezplatné hřiště/sportoviště
- ☐ ANO, navštěvuji soukromé (placené) hřiště/sportoviště
- ☐ NE, nenavštěvuji soukromé (placené) hřiště/sportoviště

2. Realizujete ve Vinoři své sportovní aktivity? (v době před platností opatření proti šíření nemoci COVID-19; prosím vyberte právě jednu odpověď)

- ☐ NE
- ☐ ANO

Uveďte, prosím, jaké: .....

3. Je podle Vás ve Vinoři dostatek infrastruktury pro sport a volnočasové aktivity pro všechny věkové kategorie? (prosím vyberte právě jednu odpověď)

- ☐ ANO
- ☐ NE

4. Pro jaký typ sportu a/nebo volnočasové aktivity podle Vás chybí ve Vinoři sportovní infrastruktura? (prosím vyberte všechny relevantní odpovědi)

- ☐ Hřiště s prvky pro seniory
- ☐ Volejbal
- ☐ Basketbal
- ☐ Lední bruslení
- ☐ Kolečkové bruslení
- ☐ Plavání
- ☐ Skate
- ☐ Parkour
- ☐ Pétanque
- ☐ Discgolf
- ☐ Žádný, infrastruktura je dostatečná
- ☐ Jiný, prosím uveďte: .....

5. Jste členem některého z místních sportovních klubů? (prosím vyberte právě jednu odpověď)

- ☐ NE
- ☐ ANO

Uveďte, prosím, jakého: .....

6. Využíváte pravidelně sportovní zařízení jinde v Praze či okolí nebo jste členem jiného sportovního klubu mimo Vinoř? (v době před platností opatření proti šíření nemoci COVID-19; prosím vyberte všechny relevantní odpovědi)

- ☐ ANO, pravidelně využívám sportovní zařízení mimo Vinoř
- ☐ ANO, jsem členem sportovního klubu mimo Vinoř
- ☐ NE, nevyužívám sportovní zařízení mimo Vinoř
- ☐ NE, nejsem členem žádného sportovního klubu mimo Vinoř

7. Je něco, co Vám k naplnění volného času či sportovnímu vyžití ve Vinoři opravdu schází? (prosím uveďte stručný popis)

.....

.....

Údaje pro zpracování výsledků ankety:

8. Dotazník vyplnil/a:

☐ Žena ☐ Muž

9. Uveďte prosím svůj věk:

- ☐ Do 18 let
- ☐ 18-30 let
- ☐ 31–55 let
- ☐ 56–65 let
- ☐ 66–75 let
- ☐ 76 a více let

10. Bydlíte ve Vinoři?

- ☐ ANO
- ☐ NE, uveďte prosím, jaký je Váš vztah k Vinoři:

.....

Výsledky ankety a další informace k tématu a přípravě Strategického plánu MČ Vinoř budou zveřejněny na www.praha-vinor.cz/zivot-ve-vinori/strategicky-plan/.

Krajinné úpravy v okolí Cukrovarského rybníka

Počátkem dubna byly odborem ochrany prostředí MHMP započaty krajinné úpravy v okolí Cukrovarského rybníka. Po počátečních úpravách terénu budou na této lokalitě vysazeny staré odrůdy různých ovocných stromů (20x třešně - odrůdy Rychlice německá, Libějovská, Troprichterova, Hedelfingenská, 2x hrušně - odrůdy Ananaska česká, Kongresovka, 4x jabloně – odrůdy Hájkova muškátová reneta, 4x slivoně – odrůdy Jojo, Elena, Domácí, Hamanova). Pod stromy bude založen nový trávník a kvetoucí plošky, které podpoří druhovou pestrost živočichů a rostlin.

Výsadba třešňového stromořadí a další roztroušené ovocné výsadby umožní v budoucnu obyvatelům Vinoře příjemné procházky, možnost rekreace, a také sběru ovoce, které se bude v průběhu celého roku střídat.

Dále by měl v prostoru vzniknout cvičební prvek (venkovní posilovna) a posezení s možností využití klidné lokality Vinoře s oživením prostoru za Pražskou strojírnou.

Milan Antoš, zástupce starosty

Příspěvky opozičních zastupitelů

Malé zamyšlení: může nastat něco horšího?

Na posledním zasedání Zastupitelstva MČ Praha – Vinoř bylo poměrně živo. Zapříčinilo to projednávání záměru soukromého investora na využití pozemku č. 1361/2 v k.ú. Vinoř na sportoviště a odpočinkovou zónu. Tento pozemek se nalézá za stavebninami, ale především také za rodinnými domky v ulicích Na Rampách, U Hájku a Na Tykačce. Občané bydlící v této části Vinoře přišli na zastupitelstvo v hojném počtu, aby vyjádřili svůj nesouhlas s tímto záměrem. A mají k tomu pádné důvody, např. předpokládaný hluk z tenisových kurtů, kluziště a letní restaurace, omezení pohybu živočichů, plánované valy, ze kterých bude výhled do soukromí zahrad atd. Přečtěte si zápis ze zasedání zastupitelstva. Investor navíc již nyní postavil černou stavbu – betonové oplocení pozemku, které hyzdí okolí rodinných domků a zabraňuje migraci zvířat.

Chci se pozastavit nad jedním aspektem. Pan starosta na závěr debaty prohlásil: „Můžete něco blokovat, řízení se prodlouží, ale ve výsledku tu investor může postavit něco horšího a dopady budou pak horší". Zajímavé je, že tentýž argument použilo minulé vedení MČ (kde byl současný starosta zástupcem starosty) proti referendu, které požadovalo vypovězení Smlouvy o spolupráci při výstavbě rezidenčního centra, tzv. „Vinořského Golf Resortu", kterou uzavřela Městská část Praha-Vinoř s developerskými firmami arménského podnikatele Arama Marutyana v roce 2017. Také tehdy vedení MČ argumentovalo, že pokud se smlouva vypoví, může developer na tomto pozemku postavit „něco daleko horšího", například i byty pro „nepřizpůsobivé občany". Vůbec nevzalo v úvahu, že naopak mohlo vyjednat pro obyvatele Vinoře příznivější smlouvu.

Z čeho pramení to přesvědčení, že když do toho budou občané „rejpat", tak to bude ještě horší? To jsme nemuseli v osmdesátém devátém dělat revoluci. Mnozí dnes možná namítnou, ale vždyť dnes je to horší než za bolševika. Ne, není to horší, ztrácíme historickou paměť. K ideální situaci (kterou bohužel nikdy nedosáhneme) to máme však ještě skutečně hodně daleko. Je však potřeba, aby lidé nepropadali do nějaké letargie a vždy a znova do toho „rejpali". A to jak na úrovni celospolečenské, tak i na komunální úrovni.

A proto vždy budu na straně těch, kteří se staví za své oprávněné požadavky. „Bude líp" nám nezajistí nějaký „spasitel", ale musíme se o to zasloužit sami. A nebát se toho, že když se ozvu, tak se může stát něco horšího. Ze zkušenosti víme, že tomu tak není.

Jan Obruča

Vážení přátelé,

Jako opoziční zastupitelka se snažím dělat svou práci poctivě a musím říci, že mě mnohdy naplňuje optimismem a nezřídka je pro mě i obveselením. Ráda slyším, jak tomu bylo na dubnovém zasedání zastupitelstva, že tato informace speciálně pro mě bude zajímavá. Jedná se o golfové hřiště a musím konstatovat, že rekapitulace ústy pana starosty skutečně svůj slib splnila. Magistrát je informován o tom, že Vinoř chce lesopark, zná i důvody, ale z určitých důvodů nekoná.

A protože úkolem opozice je pochybovat, vydala jsem se tedy na Magistrát hl. m. Prahy, abych zjistila, že opravdu řešení našeho oprávněného požadavku „někde vázne". A protože jsem zvyklá řešit problémy, hledala jsem způsob, jak dát magistrátu zřetelněji najevo, že realizace lesoparku je skutečně nezbytná. Nejen pro nás Vinořáky, ale i pro Kbely, Letňany a Čakovice. Ale vlastně pro celou Prahu. Většina obyvatel totiž nehraje a ani nehodlá hrát golf. Ale za to chce chodit na procházky, venčit pejsky, pozorovat přírodu, jezdit na kole. Víc je asi zbytečné se rozepisovat.

A našla jsem řešení, které by mělo dle vyjádření odpovědných pracovníků pomoci: PETICE! Proto se obrátím jménem sdružení „Vinoř – místo pro život" na zástupce ostatních stran a sdružení v zastupitelstvu městské části Vinoř s návrhem na podání petice a předpokládám, že najdeme shodu a občané budou mít šanci vyjádřit svůj postoj. V případě, že nebudou chtít iniciovat podání petice, podáme tuto petici za naše sdružení „Vinoř - místo pro život". O to větší radost budete mít, vážení přátelé, až zasadíte svůj první stromek do tolik chtěného lesoparku. O to větší radost, že jste, mnozí z vás třeba poprvé, využili možnosti, kterou nám demokracie dává: svobody vyjádřit svůj názor.

Přeji vám všem hlavně zdraví, ale také toleranci a ohleduplnost.

Lenka Turnerová

Zámecký areál Ctěnice

Bohdanečská 259/1, Praha 9 – Vinoř, Tel.: 286 001 366, e-mail:ctenice@muzeumprahy.cz, www.muzeumprahy.cz
Spojení: metro C – Letňany, bus 302, 185, 182 do stanice Ctěnice OTVÍRACÍ DOBA: po–st zavřeno • čt–pá 10–16 hod. • so–ne 10–18 hod.

Stálá expozice – 1. patro zámku

■ Řemesla v pořádku. Historie profesního sdružování řemeslníků od středověku po současnost

Expozice seznamuje s dějinami řemesel a cechovního sdružování, a představuje tak jednu z nejrozsáhlejších sbírek cechovních památek na světě, kterou spravuje právě Muzeum hl. m. Prahy. Historie cechů je dokumentována reprezentativními předměty, jimiž se řemeslníci hrdě hlásili ke svému oboru.

Stálé expozice – přízemí zámku

■ Zámek Ctěnice. Dějiny, stavební vývoj a obnova

Expozice připomíná dlouhou a složitou historii ctěnického panství od nejstarších dob až do současnosti. Snaží se také stručně prezentovat celkovou obnovu areálu prováděnou v letech 1997–2004. Návštěvníci mohou zhlédnout unikátní exponáty dobových trámů, letecké snímky Ctěnic, otisky map z 19. století a mnoho zajímavých nálezů pocházejících ze zámeckého areálu.

■ Dějiny obce Vinoř. Od pravěku do 20. století

Ve spolupráci s Městskou částí Praha-Vinoř vznikla expozice seznamující s historií této obce, která je od roku 1976 součástí hlavního města Prahy. Zachycuje proměny Vinoře v čase, uvádí zásadní dějinné události a zmiňuje i důležité vinořské občany a rodáky. V tematických blocích je pozornost věnována například školství, významným duchovním, vinořskému zámku a starostům obce.

Expozice – výstavní sál Špejchar

■ Nádraží Praha-Těšnov a Negrelliho viadukt

Expozice představuje zaniklé pražské nádraží jako model ve velikosti H0. Model budovy v měřítku 1 : 87 vznikl dle původních technických výkresů metodou 3D tisku. Na digitálně řízeném kolejišti jsou v provozu repliky dobových vlakových souprav. Modelový železniční provoz zahrnuje i trať procházející po Negrelliho viaduktu, pod nímž se nacházelo zhlaví těšnovského nádraží. Model tohoto nejstaršího železničního mostu přes Vltavu s pěti vlakovými soupravami, a to v měřítku N 1:160 a v podobě z roku 2013, je rovněž součástí expozice.

Programy pro školy, zájmové skupiny a příměstské tábory

OBJEDNÁVEJTE SE PŘEDEM

na tel.: **286 001 362** nebo na e-mailu: **lektorctenice@muzeumprahy.cz**

Programy se mohou konat ve všední dny: úterý až pátek.

■ INTERAKTIVNÍ PROGRAMY:

● Tovaryšova cesta na zkušenou

Program je koncipován jako cesta vyučeného tovaryše jdoucího do světa na zkušenou. Na základě vandrovnické knížky, kterou děti obdrží po interaktivní komentované prohlídce, se samy vydávají na vandr po expozici.

Vhodné pro: 1. st. ZŠ.

■ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY

● Řemesla v pořádku

Komentovaná prohlídka expozice seznámí návštěvníky s dějinami řemesel a cechovního sdružování od středověku po současnost.

Vhodné pro: 2. st. ZŠ, SŠ.

Z historie zámeckého dvora

V souvislosti s plánovanou výstavbou ve vinořském zámeckém dvoře proběhl nedávno zajímavý stavebně historický průzkum, jehož autorkou je Ing. arch Martina Bártová ze společnosti „Stavebně-historické průzkumy, poradenství při obnově památkově chráněných staveb". Text se sice zabývá především historií a stavebními dispozicemi zdejší sýpky a budovy bývalých stájí a chlévů (tzv. kovárny), jejichž odborná rekonstrukce se chystá, ale obsahuje i řadu pozoruhodných poznatků o celé lokalitě. Díky laskavosti společnosti Neocity, na jejíž objednávku byl stavebně historický průzkum proveden a zdokumentován, se nyní můžeme s některými detaily z tohoto materiálu seznámit také. -red-

Kovárna, nebo stáje?

Hned v úvodu průzkumu je nutné upozornit na skutečnost, proč v souvislosti se zkoumanou budovou, která se nachází na severovýchodní straně u vjezdové brány z Vinořského náměstí, není užíváno označení „kovárna", byť ve Vinoři je toto označení pro budovu poměrně zažité a vyplývá to i ze seznamu památek. Zde je vysvětlení:

kovárna se v této části hospodářského dvora skutečně nacházela, avšak nepodařilo se prokázat, že by kdy byla situována právě ve zkoumané budově stájí a chlévů. Naopak, ještě v první třetině 20. století je kovárna spolehlivě doložena v jedné z jižněji situovaných budov na severovýchodní straně dvora, podle současného katastrálního označení jde o budovu na pozemku parc. č. 221/4. Situování kovárny v těchto místech potvrzuje také plánek dvora *Běloříbkova statku v letech 1925-1945* kronikáře F. Klifnera. Kovárna se nacházela v místě čtvercového výběžku budovy, kde se nacházel také přístřešek, který sloužil jako prostor pro vlastní kování koní či dobytka, a jsou tu doloženy rovněž sklad železa a kolárna. V současnosti jsou v budově sklady, dílny, kotelna a zázemí autodopravce.

Matyáš Od Věže a jeho dvůr

Bývalý vrchnostenský hospodářský dvůr ve Vinoři má starší původ než samotný zámek, který se nachází v jeho blízkosti na jihozápadní straně. Dvůr byl postaven kolem tvrze, ke které jsou doloženy písemné záznamy ze 14. století – v první pol. 60. let 14. stol. byl jako vlastník vsi Vinoře uveden *Matyáš Od Věže*. Samotné dějiny Vinoře však sahají až do počátku

Vinořský zámek, severozápadní průčelí. Neznámý autor, nedatováno, pravděpodobně druhá polovina dvacátých let osmnáctého století. Jde o první z fotokopií čtyř obrazů, o nichž nejsou bližší informace. Ví se však, že originály patřily do zámecké sbírky. Zmínka o nich je uvedena v soupise obrazů zámku Vinoře v letech 1726-1767 od dr. Josefa Nováka. Podle Kroniky F. Klifnera měly být obrazy převezeny v roce 1947 do sbírky Městského muzea v Praze, avšak podle zcela aktuální informace kurátora sbírky umění zde uloženy nejsou. Hospodářský dvůr je na malbě zachycen vlevo, z hospodářských budov dvora výrazně vyniká vysoká budovy sýpky. Severovýchodní hospodářské budovy nejsou zachyceny.

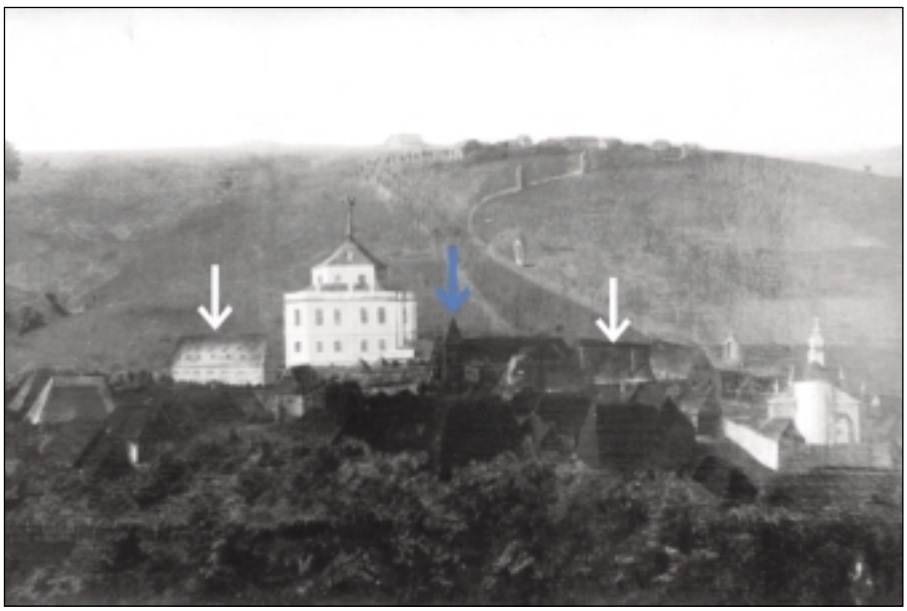

Vinořský zámek, severovýchodní průčelí. Hospodářský dvůr je na malbě zachycen v popředí, z hospodářských budov dvora výrazně vyniká vysoká budova sýpky a hranolovitá věž tvrze s jehlancovou střechou, kolem které dvůr vznikl (vyznačena modrou šipkou). Poměrně zřetelně je vidět půlkruhově zaklenutá brána do dvora z dnešního Vinořského náměstí, vpravo od brány dekorativní štít nejseverněji situované, dnes již obytné budovy. Budovy, situované v místě průzkumem zkoumaných stájí a chlévů, se nachází vlevo od brány. Severněji situovaná z nich (blíže k bráně) je zastřešena střechou se strmým spádem a s mírnými námětky.

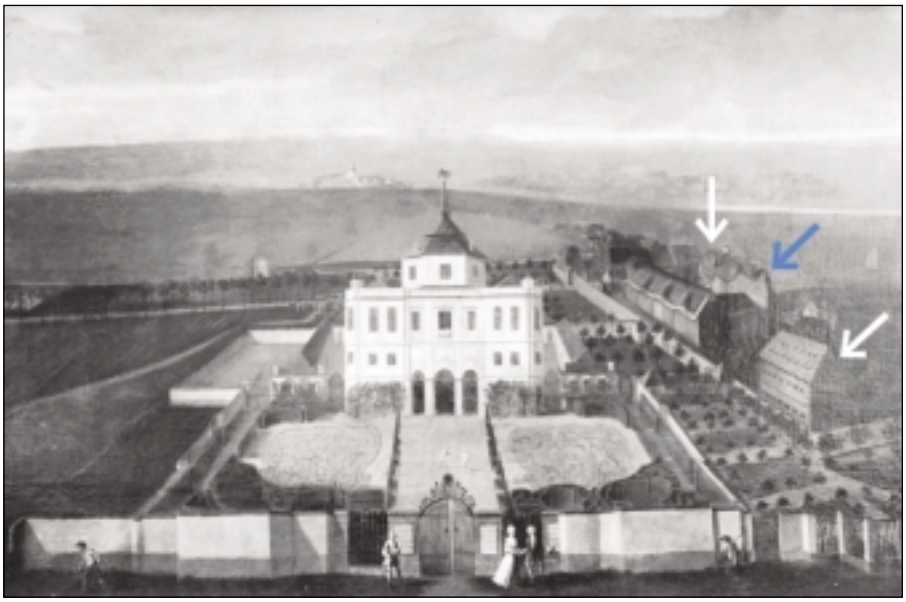

Vinořský zámek, jihovýchodní průčelí. Hospodářský dvůr je na malbě zachycen částečně, zcela vpravo. Z hospodářských budov dvora výrazně vyniká vysoká budovy sýpky. Uprostřed dvora je zachycena tvrz s jehlancovou střechou a příčným křídlem (vyznačena modrou šipkou). Oproti předchozím dvěma vyobrazením zámku se ve dvoře, přibližně v linii sýpky, mezi zámkem a dvorem, výrazně uplatňuje poměrně robustní hospodářská budova s doškovou střechou a se čtyřmi širokými vraty. Jde o stodolu se čtyřmi mlaty, jejíž oprava se opakovaně v historii dvora zmiňuje. Také naši zkoumanou budovu bývalých stájí a chlévů, respektive předchůdce této stavby, je možné rozpoznat. Nachází se nad tvrzí a sestává ze dvou hmot, které odlišuje střecha jiného sklonu a výšky hřebene. Nad severněji situovanou z obou střech sedí báň s věžičkou. Jde nepochybně o věž kostela, který se nachází poblíž a na obraze je zakryt střechou naší hospodářské budovy. Pozornost je nutné věnovat celkové výšce budovy a provedení průčelí – zdá se totiž, že budova je vyobrazena jako dvoupodlažní s dřevěným schodištěm. K velké škodě průzkumu není fotokopie natolik čitelná, aby se to dalo tvrdit s jistotou. Budova se však zdá značně vysoká i na předchozí malbě.

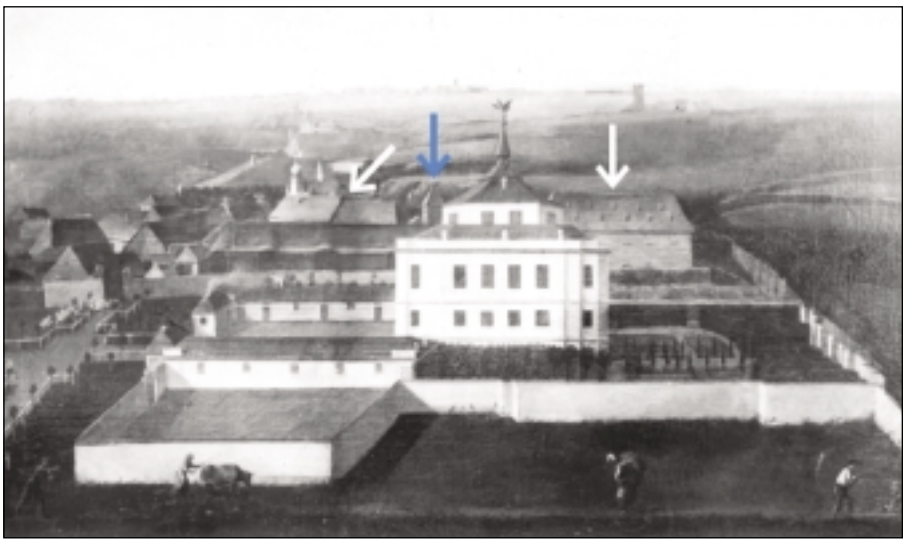

Vinořský zámek, jihozápadní průčelí. Hospodářský dvůr je zachycen za zámkem v horní polovině obrazu. I na této malbě je zřetelná podlouhlá budova stodoly s doškovou střechou (světlejší obruba na spodním okraji střechy by mohla být šindelová část střechy, například z čerstvě osazených prvků, které ještě nestihly ztmavnout). I na tomto obraze je snadno rozpoznatelná sýpka. Na obraze je dále zřetelně vidět hranolovitou věž tvrze přibližně uprostřed dvora. Vlevo od tvrze jsou k vidění střechy budov, které se nacházejí na místě průzkumem zkoumané budovy stájí a chlévů. Zde je poměrně dobře k vidění střešní krytina – jde o šindel nebo došky, opět by více napovědělo barevné řešení. Zřetelné je členění budovy do dvou hmot.

11. století, takže i výstavbu tvrze lze předpokládat dříve, nežli je záznam o jejím majiteli po pol. 14. stol., ovšem dějiny ve 12. a 13. století nejsou souvisle doloženy.

Věž v podobě hranolu s jehlancovou střechou je zachycena na obrazech Vinořského zámku. Obrazy nejsou datovány, ale podle nejstaršího inventáře zámku vznikly mezi l. 1726-1767. Jejich pořízení mohlo souviset s výstavbou zámku, respektive jeho radikální přestavbou a dostavbou, ke které došlo za Františka Josefa hraběte Černína v l. 1719-1724 podle projektu Františka Maxmiliána Kaňky. Zámek je vyobrazen ze všech čtyř stran, což podporuje úvahu, že objednávka maleb navazovala na dokončení zámku. Díky těmto obrazům je k dispozici poměrně dobrá představa o daném místě kolem pol. 18. století. Na obraze jsou věrně zachyceny i tehdejší budovy hospodářského dvora. Podle informace z vinořské kroniky, části, kterou zpracoval kronikář F. Klifner, měly být obrazy převezeny do Muzea města Prahy. Směrem k Muzeu hl. města Prahy byl v průběhu zpracování SHP vznesen dotaz, jestli se obrazy v jejich sbírce skutečně nachází, avšak není tomu tak, podle informace od Mgr. Matěje Pospíšila, kurátora sbírky umění, nejsou obrazy Vinořského zámku ve sbírkách Muzea hl. m. Prahy uloženy.

Dvůr je položen mezi zámkem a návsí. Nejvýznamnější místa ve dvoře, tedy na nejvyšším místě a blíže k zámku, byla původně určena pro stodolu a sýpku. Podle čtyř mlatů stodoly a čtyř pater sýpky, která podle písemných záznamů dokonce po čase ani kapacitně nestačila, byl rozsah půdy vinořského panství úctyhodný.

Tvrz s bočním křídlem, v nichž je několikrát zmiňován „mléčný" sklep, zanikla zřejmě krátce po začátku 19. století. Naposledy se objevuje velmi zjednodušený zákres objektu tvrze s bočním křídlem na mapách vojenského cvičení z r. 1804. Lze se logicky domnívat, že rozebraný kámen byl využit na stavbu nových hospodářských budov.

Obdélný půdorys dvora, uvnitř s prostornou manipulační plochou, ve které byly dvě studny, hnojiště, různé kůlny a přístřešky, se do současné podoby zformoval na přelomu 18. a 19. století, od té doby se proměňoval charakter jednotlivých budov, více či méně jejich půdorys, avšak celkový vnější obrys dvora se dochoval do současnosti. Také oba vjezdy – na straně z Vinořského náměstí a na straně k zámku - jsou dosud dochovány téměř v původní půdorysné stopě.

Sýpka

O výstavbě sýpky jsou k dispozici komplexní písemné dobové záznamy. Postavena byla namísto starší, již nevyhovující opakovaně opravované budovy v l. 1687-1690 zednickým mistrem Václavem Zeleným, zřejmě za asistence stavitele Giovanni Battisty Maderny, který na špatný stavební stav hospodářského dvora upozornil tehdejšího správce. Rok ukončení stavby není přímo uveden, avšak v r. 1688 byla sýpka pod střechou a v r. 1689 se měly podle dobových zápisů pokládat podlahy a realizovat omítky. V roce 1706 byl připraven projekt na zvýšení kapacity sýpky, doklad o realizaci není, ale vzhledem k tomu, že v sýpce je celkem pět sýpkových podlaží (včetně podlahy přízemí), oproti plánovaným čtyřem, lze se proto domnívat, že zvýšení kapacity se uskutečnilo například jen v položení podlahy na spodním hambalku krovu.

Vzhled sýpky nedlouho po výstavbě se zachoval na čtveřici maleb Vinořského zámku – sýpka na těchto obrazech se téměř shoduje s dnešním stavem, když pomineme nevhodné zásahy z 20. století na dvorní straně budovy. Změnu zaznamenal štít, který byl v horní polovině upraven.

Budova bývalých stájí a chlévů

Podle jednoho z nejstarších dochovaných plánů od Jana Josefa Dietzlera šlo o stáje pro koně a kravské chlévy, které se nacházejí na severozápadní straně zámeckého hospodářského dvora. Budova je jednopodlažní, částečně podsklepená, s nezastavěným půdním prostorem. Využití se od výstavby měnilo, z toho důvodu docházelo k dílčím úpravám dispozice. Také ustájení hospodářských zvířat odpovídalo aktuální potřebě.

Budova bývalých koňských stájí a kravských chlévů disponovala na severozápadní straně hned za štítem u vjezdové brány do dvora obytnou částí, z níž zbyla do současnosti světnice a bývalá kuchyně. Kronikář F. Klifner zde ve vinořské kronice v plánku *Bělohříbkova statku* zmiňuje příbytek šafáře, který obvykle skutečně bydlíval v čele dvora s výhledem na bránu, náves i na dvůr, aby tak měl dobrý přehled o dění ve dvoře, avšak toto využití se zřejmě vázalo skutečně jen k novému majiteli p. Bělohříbkovi, který statek koupil v r. 1925 a jeho rodina zde hospodařila cca až do konce 2. světové války. Nejčastěji se v písemnostech ke dvoru zmiňuje v této budově *ratejna* s kuchyní, tedy čeledník s kuchyní.

Současný stav sýpky (budova vlevo)

Obě stavby a jejich význam

Obě zkoumané budovy patří k nejstarším budovám dvora, zejména bývalá sýpka je dochovaná v poměrně autentickém stavu a zdá se, že i v době socialistického hospodaření sloužila víceméně původnímu účelu.

Budova sýpky (špýcharu) je hodnotná také tím, že se k ní dochovala poměrně obsáhlá dokumentace k výstavbě, která obsahuje jméno zednického mistra, cenu díla, počet pracovníků nebo původ stavebního materiálu a popis stavu včetně rozměrů po jejím dokončení. Písemné záznamy potvrdily také výsledky dendrochronologické analýzy. Sýpka, nedlouho po dostavění, je zachycena na zmíněných černobílých fotokopiích obrazů Vinořského zámku.

Budova bývalých stájí a chlévů je oproti sýpce dochovaná v podstatně horším stavu, který je zapříčiněn jednak častými přestavbami, jednak velkým namáháním a také sporadičtější údržbou. I zde je však možné konstatovat, že podstatné konstrukční prvky, jakým je dochovaný klenební systém, nebo velké množství zachovaných okenních nik z vnějšku i zevnitř, a podstatná část barokní a klasicistní výzdoby, jsou zachovány v takovém rozsahu, že poskytují dostatek informací pro případnou obnovu. Velmi hodnotným prvkem jsou dveře s nadsvětlíkem v dřevěné zárubni, které by měly být zachovány a restaurovány i za předpokladu, že budou v rámci budovy přeneseny na jiné místo.

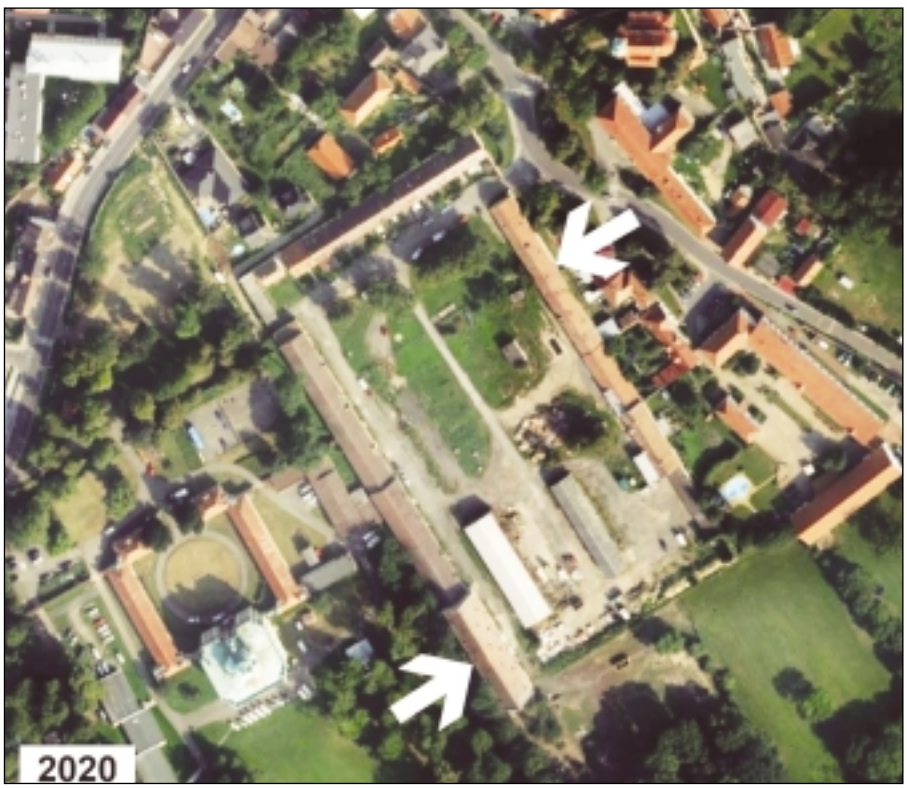

Letecký pohled na současnou podobu dvora. Sýpka a hospodářské budovy („kovárna") jsou označeny šipkami.

Velikonoční rozhovor s kardinálem Dominikem Dukou

PŘINÁŠÍME VÁM PRVNÍ PŘÍSPĚVEK NAŠÍ NOVÉ MLADÉ SPOLUPRACOVNICE BARBORY PRINZOVÉ, A JSME RÁDI, ŽE SE NAŠE VOLÁNÍ PO NOVÝCH PŘISPĚVATELÍCH KONEČNĚ SETKÁVÁ S ODEZVOU. VELMI NÁS TĚŠÍ, ŽE SE PODAŘILO PRO VZ POŘÍDIT EXKLUZÍVNÍ INTERVIEW S TAK VÝZNAMNOU OSOBNOSTÍ, A ŽE I KDYŽ ZDE NENÍ PŘÍMÁ NÁVAZNOST NA VINOŘ, JE TO OBECNĚ PŘÍNOSNÉ A ZAJÍMAVÉ POVÍDÁNÍ PRO VELIKONOČNÍ DOBU, KTERÁ VELIKONOČNÍMI SVÁTKY NEKONČÍ, ALE NAOPAK ZAČÍNÁ.

„Můj duchovní život je ale takový, jaký je posledních padesát let, ať už jsem byl v komunistickém kriminále, u škodovácké „rýsplotny" nebo jako dominikánský provinciál."

Změnila pandemie něco ve Vašem duchovním životě? Přeci jen osobní kontakt s lidmi je důležitý a v této neosobní době duchovní soustředění může být složitější.

Pandemie změnila především můj pracovní život. Můj běžný den byl rozplánován od sedmi hodin od rána až do večerních hodin po půlhodinách, střídaly se nejrůznější návštěvy, porady, události. Nyní, ne že bych celý den proležel, ale nemusím být neustále ve střehu a mám více času se věnovat dlouhodobějším úkolům, více času mi nyní zbývá i na četbu. Můj duchovní život je ale takový, jaký je posledních padesát let, ať už jsem byl v komunistickém kriminále, u škodovácké „rýsplotny" nebo jako dominikánský provinciál. Snažím se ho prožívat v duchu naší tradice co nejupřímněji a nejopravdověji. Konečné vysvědčení nechávám na Pánu Bohu.

Co byste poradil čtenářům, aby dělali pro zvládnutí těchto těžkých časů bez vzájemného setkávání se?

Pandemie koronaviru zcela jistě zpřeházela leckterou jistotou, o které bychom donedávna nepochybovali. Je to i určitá odpověď na otázku, proč prožíváme čas koronaviru. Není to jenom čas úzkosti, bolesti, nemoci a někdy až úzkostného strachu, ale především výzva, abychom se zamysleli nad sebou a svými životy, jak je žijeme ve smyslu bytí. Mnozí lidé za poslední rok provedli určitou reflexi svých životů, přehodnotili svůj vztah ke kariéře a majetku na úkor svých blízkých. Je to těžký čas, ale zároveň nám umožnil nahlédnout do stavu našeho srdce, jak si na tom stojíme před svými blízkými.

Jak by měli lidé Velikonoce prožívat, aby z nich v aktuálně tvrdých podmínkách zachovali to podstatné?

Podstatou křesťanských Velikonoc je připomínka Kristovy oběti, jeho vítězství nad smrtí a slavné Vzkříšení. Kostely zůstanou na Velikonoce otevřeny, bohoslužby za předpokladu dodržení všech hygienických opatření proběhnou. Jako všechny svátky mají i Velikonoce své bohaté tradice, které zasahují všechny roviny života. Proto považuji za velmi důležité, aby byly Velikonoce oslaveny i letos, byť o některé tradice letos přijdeme, protože nám Velikonoce pomáhají v orientaci v naší přítomnosti, slovy Mircea Eliadeho: „v čase posvátném a čase profánním".

Krása Velikonoc také tkví v pospolitosti rodiny, jenž se na největší křesťanský svátek v roce setkává u společného stolu. Co by lidé měli dělat, aby tuto tradici zachovali i přesto, že se nemohou navštívit?

Velikonoce nejsou svátek, který bychom měli podobně jako Vánoce prožít v rodině. Pokud se tedy bavíme o křesťanských Velikonocích, jejich podstatou je tiché rozjímání nad Kristovou obětí. V pondělí pak následuje pomlázka, kdy ale rovněž nejsme s rodinou, ale jdeme po šmekustru. O návštěvu sousedů, tetiček a kamarádů letos opět přijdeme, moderní komunikační prostředky nám ale budou v překonávání vzdálenosti nápomocny.

Stále vidíte potenciál v „online" mezilidské komunikaci? Nepřijde Vám, že se pomalu ale jistě vytrácí lidský kontakt?

Psycholog Vladimír Smékal hovořil už někdy před deseti lety v souvislosti s univerzitami jako o „době bezkontaktní". Vidíme, že se nyní dostáváme do situace, kdy zkoušíme nahradit docházku dětí prvního stupně on-line výukou. Může nám to na chvíli pomoci vyplnit díru, která vznikla uzavřením škol, jsem ale velmi skeptický, že by se vzdělávání mohlo posunout do „bezkontaktního prostoru" natrvalo. Škola nás neučí jenom porozumět látce v učebnicích a umět rovnice, ale i pravidlům chování ve společnosti, reálný kontakt s vrstevníky nás kultivuje, musíme k němu vyvinout určité úsilí. Říká se, že šaty dělají člověka. Schválně si představme, jak bychom se tvářili na spolužáka, který by ve školní lavici seděl oděn podobně, jako mnozí z nás při video hovoru. Podobně to vnímám i v církvi. On-line přenosy bohoslužeb a další programy jsou velmi užitečné a vítané, ale musí po nich následovat pozvání do živého, skutečného společenství. A to nelze vytvořit „bezkontaktně".

Což mě přivádí na další otázku na téma rodiny: podporuje v dnešní době společnost a církev dostatečně rodinu? Domácí násilí v rodinách každým dnem dlouhodobě roste. ČT24 ze zdrojů vybraných organizací zjistili, že nárůst je až 60 %.

Problém zvýšeného násilí se netýká jen rodin, ale celé společnosti. Pandemie nás nutí prožívat více času v rodině, ale nabízí

se mi otázka, nakolik si toho většího času s rodinou a v rodině užijeme. Tedy jeden moment je jakási ponorková nemoc, to znám velmi důvěrně z kláštera, nebo i z vězení, kdy se pohádáme o úplných maličkostech. Svou roli ale také sehrává nerozumná mediální smršť, která se týká koronaviru, kde se setkáváme s obrovským množstvím různorodých názorů, a máme tendenci z toho dělat politikum. Ten celkový stres a frustrace se musí někde koncertovat, dříve by otec rodiny vzal děti na fotbal, večer si zašel na pivo, matka by se sešla s kamarádkami na procházce, děti by přespaly u kamarádů, nebo pod stanem. Nyní jsou ale všechny tyto touhy po společnosti a svém prostoru koncentrované do našich obydlí, omezené na několik členů domácnosti. Nelze ale než apelovat na jakousi vzájemnou solidaritu a toleranci, vydržme to spolu ještě chvíli, naše společná rodina nám za to stojí, nebudujme si doma válečná pole a zákopy.

Pandemii Covid-19 by věřící mohli vnímat jako velkou výzvu: může věřícímu pandemie pomoci na jeho duchovní cestě životem?

Všímám si, že v reakci na probíhající situaci je větší zájem o křesťanská témata. Nemyslím, že je to jenom jakýmsi posunem, který jsme jako církev museli učinit směrem k virtuálnímu prostoru, ale také a především, že jsme se jako společnost přiblížili skutečnosti, kterou po několik posledních desetiletí ze svých životů úspěšně vytlačujeme: smrti. Lidé najednou vidí příklady ze severní Itálie, kde lidé umírají zcela bez zájmu a pozornosti svého okolí, nemají nikoho, kdo by s nimi chtěl strávit poslední chvíle jejich života. Lidé se tedy oprávněně ptají, jak to u nich jednou bude, najednou začínají přemýšlet nad číslem, které by jim donedávna přišlo jako abstraktní a jich se netýkající – tedy že na 80 % našich pohřbů probíhá bez obřadu a v mnohých případech si pozůstalí ani nepřevezmou jejich ostatky. Kdybychom se se zesnulými rozloučili, přemýšleli bychom více o smyslu života a jeho konci a nepropadali bychom beznaději. Jestli tedy na celém čínském koronaviru můžeme hledat něco pozitivního, pak právě moment, kdy jsme vedeni k tomu, abychom se více zabývali otázkou: kdo jsme, odkud jsme se vzali a kam kráčíme.

Otázka smrti je v České republice stále velké „tabu". Myslíte si, že pandemie nám může pomoci se s ní lépe vyrovnat, brát jí více jako součást našich životů?

Odchod blízkého člověka je vždycky smutnou událostí. My, jako křesťané, vidíme ve smrti i přislíbení, dvojtečku za naším životem, po kterém následuje přislíbený věčný život. Je to téma, které si připomínáme i v těchto dnech na Kristově příběhu: Bůh, který miluje do krajnosti, aby za lidstvo a jeho spásu obětoval svého jediného syna. V jeho oběti je ale zároveň naše naděje, že jsme z okovů smrti jednou pro vždy vysvobozeni.

Barbora Prinzová,
studentka ČVUT v Praze

Celý život Barbory Prinzové je úzce spjatý s Vinoří. Od dětství zde žije s rodinou, absolvovala místní základní školu a většinu volného času tráví sportem ve Ctěnickém háji a okolí.
Nyní druhým rokem studuje na ČVUT v Praze obor ekonomie a management a během studia především objevila vášeň pro žurnalistiku a komunikaci. Ve svých příspěvcích pro zpravodaj by chtěla obyvatelům Vinoře přinést např. rozhovory se zajímavými osobnostmi.

Na závěr jsme si dovolili přiložit fotografie z návštěvy kardinála Dominika Duky ve Vinoři v září roku 2011.

Kam až vede sobectví...

Již delší dobu si rodiče předškoláčků i školáků oprávněně stěžovali na nedostatek parkovacích míst před školkou v Mikulovické ulici. Mnozí bohužel situaci řešili parkováním na chodníku, po němž nebylo možné v ranních hodinách bezpečně projít, a blokováním komunikace nastartovanými auty. ÚMČ tedy nejprve nechal vybudovat nová šikmá stání, která ovšem občané a zaměstnanci firem z okolí okamžitě obsadili. Koncem minulého roku už byla situace neúnosná. Výbor pro dopravu tedy ve spolupráci s příslušnými institucemi zajistil vyhrazení několika parkovacích míst a osazení dopravního značení, které omezuje dobu parkování v čase mezi sedmou a devátou hodinou ranní na 15 minut, aby bylo možné zaparkovat, doprovodit dítě do školky či školy a zase uvolnit místo dalším.

Nové dopravní značení bylo vyznačeno a značky byly osazeny v úterý 6. dubna. Následující den – neuplynulo ani 24 hodin – však byla značka před zahradou školky poškozena vandalem, který svůj postoj projevil přelepením všech informací samolepkami vyjadřujícími jeho světonázor: Mladá Sparta Hooligans (viz fotografie). Tento nesmyslný čin byl neprodleně oznámen ÚMČ a Policii ČR. Během krátké doby dorazila na místo policejní hlídka, která místo toho, aby se v současné obtížné situaci mohla věnovat své práci, asi hodinu odstraňovala přimrzlé nálepky, aby uvedla zcela nové dopravní značení do původního stavu. Policisté požádali občany ze sousedství o sdělení případných informací, které by pomohly identifikovat pachatele (poškození dopravního značení lze kvalifikovat nejen jako přestupek, ale i jako trestný čin).

Banální historka, říkáte si asi. Lze z ní ale vyvodit mnohé o lidské povaze a mizejícím pocitu pospolitosti. Jistě se všichni shodneme, že bezpečí dětí a seniorů (i všech ostatních účastníků silničního provozu) je naší společnou prioritou. Nikdo asi nebude nic namítat ani proti tomu, že si rodiče přejí ráno v klidu zaparkovat a doprovodit své dítě do vzdělávacího zařízení. Jakkoli místo v MŠ či ZŠ automaticky nezaručuje právo na parkování hned u objektu školy. Obyvatelé ulice také netouží po tom, aby jim dennodenně přímo pod okny parkovala nastartovaná auta, jejichž řidiči jsou někdy poněkud arogantní. Obyvatelé vinořských rodinných domů ale mají u svých domů pozemky s garážemi a dostatkem prostoru k zaparkování svých aut. Jen jim občas schází ochota otevřít vrata a auto na svůj pozemek zaparkovat, protože by se třeba členové rodiny museli dohodnout, kdo bude ráno první vyjíždět, nebo protože mají na svém pozemku několik vraků, které nejsou schopni odstranit, nebo jsou jednoduše líní. To ale samolepky nevyřeší!

Již více než třicet let žijeme v demokracii, která samozřejmě, stejně jako vše lidské, není dokonalá. Velkým problémem dneška je přebujelost požadavků na osobní svobodu a práva, často na úkor druhých (kteří ovšem mají stejná práva a nárok na život ve svobodě). O co lépe by se nám žilo, kdybychom se dokázali navzájem respektovat, kdybychom mysleli na blaho všech, kdybychom si vážili práce druhých a alespoň občas místo planých nářků na sociálních sítích zkusili přispět alespoň málem k tomu, aby se nám všem ve Vinoři dobře žilo.

(MRy)

Půlkulaté výročí zahájení jedné vinořské tradice

Pět let možná není lidském životě nijak dlouhý časový úsek, natož doba, vybízející k nějakému zásadnímu bilancování. Právě před pěti lety se však u nás zrodila tradice, která přinejmenším pro mě osobně představuje jeden z možných příkladů, jak se pokusit představit Vinoř zbytku světa... Dne 27. dubna 2016 se v Kočárovně Zámeckého areálu Ctěnice konal historicky první koncert, uspořádaný ve spolupráci naší městské části s Muzeem hl. m. Prahy. S klasickým písňovým repertoárem zde vystoupily ukrajinské umělkyně, jež by se stejně dobře vyjímaly na podiu jakékoliv světové prestižní koncertní síně: mezzosopranistka Lena Belkina a klavíristka Olena Kushpler. V zaplněném sále sedělo publikum, které hovořilo nejen česky, ale i anglicky, německy, polsky či rusky. Většinově se pak shodovalo, že se do téhle okrajové části Prahy bude kvůli podobným kulturním zážitkům, krásnému místu i příjemné atmosféře určitě rádo vracet.

O koncertech z let 2016-2019 (loni se kvůli koronaviru bohužel žádný nekonal) jsem na stránkách Vinořského zpravodaje průběžně informoval. Jejich historii včetně poděkování všem, kdo se na jejich přípravě podíleli, jsem publikoval i v knize Vinořské vzpomínky z roku 2018. Tentokrát jsem se však rozhodl nechat místo sebe vzpomínat většinu ze zahraničních protagonistů těchto koncertů, stejně jako některé jejich zajímavé návštěvníky z České republiky. Díky rozsáhlému textu Zdeňka Kuldy, ředitele festivalu Litoměřické svátky hudby, se tak přehledně dozvíte, co bylo v kterém roce na programu, a kdo zde vystupoval. Další kratší příspěvky pak toto vyprávění vhodně doplňují.

Postřehy, které se mi sešly z Arménie, Francie, Německa, Rakouska, Slovenska, Ukrajiny a USA, kde naši někdejší vzácní hosté žijí, mi udělaly obrovskou radost. A to rozhodně nejen proto, že mě v nich některé z osobností, kterých si nesmírně vážím, vlídně zmiňují. Těší mě zejména skutečnost, že každá z nich dnes ví, kde leží Vinoř, a že má na ní viditelně dobré vzpomínky. Myslím, že to určitě není málo – a že až pominou časy pandemických omezení, přibydou k těmto světovým „objevitelům Vinoře" ještě mnozí další na jevišti i v hledišti.

Robert Rytina

Jak jsme se stali pravidelnými návštěvníky koncertů na zámku ve Ctěnicích.

V roce 2013, kdy náš spolek Musica et Educatione začal organizovat pravidelně na konci léta Litoměřické svátky hudby, jsem o městské části Prahy – Vinoř věděl snad jen to, kde se nachází. V roce 2015 mne ale před zahajovacím koncertem v kostele Zvěstování Panně Marii v Litoměřicích oslovil muž, který se představil jako Robert Rytina, a který na festival přijel jako recenzent hudebního serveru Opera Plus. Domluvili jsme se, že se po koncertu znovu potkáme, a tak se i stalo. Během našeho povídání jsem zjistil, že Robert Rytina je také místostarostou ve Vinoři, že se intenzivně zapojuje do zdejšího kulturního dění, že má velké znalosti z oblasti klasické hudby (a především opery), a že má v této oblasti řadu známých a přátel. K mému údivu mi s úsměvem sdělil, že sólisty našeho koncertu, sopranistku Andu-Louisu Bogzu a basistu Štefana Kocána, dobře zná, protože dva měsíce před Litoměřickými svátky hudby oba vystupovali ve Vinoři na koncertním večeru v kostele Povýšení sv. Kříže... Toho večera jsme se navzájem informovali o svých plánech na další léta, probrali jsme problematiku spojenou s pořádáním koncertů, jejich propagací a finančním zajišťováním. Na závěr jsem obdržel pro sebe i svou manželku pozvání do Vinoře na ctěnický zámek, kde Robert Rytina se svými lidmi plánoval zahájit novou koncertní tradici.

Od té doby jsme se začali i s našimi manželkami recipročně zúčastňovat koncertů, které jsme pořádali. 27. 4. 2016 jsme byli pozváni na slavnostní koncert, pořádaný ve Ctěnicích městskou částí Praha-Vinoř a Muzeem hl. m. Prahy, na kterém vystoupila mezzosopranistka Lena Belkina za klavírního doprovodu Oleny Kushpler. Lena Belkina se narodila na Krymu a studovala na Čajkovského národní hudební

Pohled do sálu před začátkem prvního koncertu v roce 2016, v popředí David Smoljak s chotí

akademii v Kyjevě. Po vítězství v prestižní Mezinárodní pěvecké soutěži Borise Gmyrji byla přijata do opery v Lipsku, kde byla v angažmá v letech 2009-2012. Dále vystupovala v různých operních domech v Evropě a Japonsku, například ve Vídeňské státní opeře, New National Theatre Tokyo, v madridském Teatro Real, v Palau de les Arts Valencia, v Teatro Comunale di Bologna, v Deutsche Oper am Rhein, v Michajlovském divadle v Petrohradu nebo v mnichovském Staatstheater am Gärtnerplatz.

O rok později, 14. 6. 2017, jsme rádi přijali pozvání na další výjimečný koncert, na jehož programu byly scény z opery Vincenza Belliniho „Norma". Představitelkou titulní role byla Hasmik Papian, arménská sopranistka, jejíž provedení role Normy bylo všude ve světě vysoce ceněno. Partu Polliona se ujal americký tenorista Fran-

Loučení s protagonistkami zahajovacího koncertu a s jejich hosty v roce 2016: zleva klavíristka Olena Kushpler, Robert Rytina, Ada Kushpler (významná ukrajinská hudební pedagožka, matka sester Oleny a Zoryany), mezzosopranistka Lena Belkina a Zoryana Kushpler, rovněž mezzosopranistka a dlouholetá sólistka Vídeňské státní opery

Robert Rytina během přípravy sálu pro koncert v roce 2017 se dvěma vzácnými návštěvníky z USA. Uprostřed klavírista a pedagog William Lavonis, vpravo renomovaný barytonista Kurt Ollmann, známý i ze slavných nahrávek Leonarda Bernsetina včetně kultovní West Side Story s Kiri Te Kanawou a José Carrerasem v hlavních rolích

co Farina, který odzpíval celou řadu operních rolí zejména v Metropolitní opeře v New Yorku, a partu Adalgisy Štěpánka Pučálková, česká mezzosopranistka, v současné době členka operního ansámblu v Semperoper Dresden. V dalších rolích vystoupili Rafael Alvarez, Petr Matuszek a Markéta Dvořáková, všichni v hudebním nastudování a za klavírního doprovodu Zdeňka Klaudy.

Z pozvání na koncert, který se konal 9. 9. 2018, jsme měli obzvlášť velkou radost. Byl to recitál slovenské mezzosopranistky Jany Kurucové s jejím doprovodem, dámským kvintetem Alba Musicale z Berlína. Jana Kurucová vystoupila v předešlém roce u nás na Litoměřických svátcích hudby na koncertním večeru, který představil „To nejlepší z Carmen". Ve Ctěnicích si jako hosta pozvala sopranistku z Národního divadla v Praze Janu Siberu, kterou jsme přivítali v Litoměřicích jen o několik dní dříve. Na programu byly skladby Bacha, Handela, Purcella a Mozarta a bylo to velmi vydařené koncertní představení.

Hvězdy koncertního provedení scén z Belliniho opery Norma v roce 2017: zleva americký tenorista Franco Farina, arménská sopranistka Hasmik Papian a česká mezzosopranistka Štěpánka Pučálková

Poslední koncert, kterého jsme se zatím zúčastnili na zámku ve Ctěnicích, se konal 12. 6. 2019. Jednalo se o benefiční koncert pod názvem „Nikola Uramová a hosté". Jmenovaná sopranistka si sem jako své hosty pozvala harfistku Kateřinu Englichovou, sopranistku Andu-Louisu Bogzu, mezzosopranistku Štěpánku Pučálkovou a basistu Petera Kellnera. Nikola Uramová právě dokončila magisterské studium na HAMU v oboru zpěv ve třídě profesora Kusnjera. I během studia vystupovala například s pardubickým komorním tělesem Barocco sempre giovane. V roce 2018 vystoupila i na našem třetím koncertním večeru Litoměřických svátků hudby, který se konal jako vždy v lovosickém Kostele svatého Václava. Anda-Louise Bogza je dlouholetou sólistkou Opery Národního divadla v Praze a netřeba ji blíže představovat. Mladý slovenský basista Peter Kellner byl pro nás jak hlasově, tak svým celkovým vystupováním příjemným překvapením. Je členem ansámblu Vídeňské státní opery a určitě bychom jej chtěli někdy v budoucnu přivítat i v Litoměřicích.

Robert Rytina i jeho manželka Magdalena se stali našimi dobrými přáteli. V roce 2020 jsme se spolu s nimi těšili na koncertní večer, který pro tento rok připravovali, ale Covid 19 vše změnil... Zatímco Litoměřické svátky hudby se v době letního rozvolnění - i když zkrácené o jeden den - konaly, na premiéru Robertovy úpravy opery Giacoma Pucciniho „La Rondine (Vlaštovka)" pro čtyři sólisty a klavír již z důvodu vládních protipandemických opatření nedošlo. Ani v první půli tohoto roku není situace s Covid 19 příliš dobrá, i když se postupně začíná lepšit. A tak musíme všichni doufat, že se do léta zlepší natolik, že budou opět povoleny kulturní akce, byť za přísnějších podmínek a s omezeným počtem diváků. Snažíme se s Robertem Rytinou dělat vše proto, abychom na dobu postupného rozvolňování vládních opatření byli dostatečně připraveni, protože jak umělcům, tak divákům již divadla i koncertní sály citelně chybí.

Zdeněk Kulda, předseda z. s. Musica et Educatione, ředitel festivalu Litoměřické svátky hudby

Když jsem zámek ve Ctěnicích navštívil poprvé, procházel náročnou rekonstrukcí. Všude byly výkopy, stavební suť

a vzduchem se mísil prach s rachotem míchaček a pokřikováním dělníků. Vzpomněl jsem si na to, když jsem přijal pozvání na první ze série koncertů, které zde v posledních letech uspořádal vinořský místostarosta a velký milovník opery Robert Rytina. Tam, kde byly dřív výkopy a suť, stál nádherný zámecký areál, a ryk stavebních strojů vystřídal nádherný zpěv hvězd operního nebe. Jsou chvíle, kdy máte pocit, že se svět neřítí jen do katastrofy, jak se často temně prorokuje. Jsou chvíle, kdy se díky úsilí obětavých nadšenců, mění k lepšímu. Díky za to!

David Smoljak, radní MČ Praha-Vinoř, senátor za Prahu 9

Koncertovat v historických prostorách zámku ve Ctěnicích byla rozhodně velmi příjemná zkušenost. Byla jsem nadšená, že mohu právě zde poprvé zpívat nádherné Dvořákovy písně v českém jazyce, stejně jako mé oblíbené písně Brahmse, Čajkovského a Rachmaninova. Užívala jsem si každou vteřinu, kterou jsem tu strávila, a velmi jsem si vážila možnosti vystoupit pro tak vřelé publikum.

Nyní, v době pandemie, často přemýšlím o tom, jaké jsem měla štěstí, že jsem mohla díky svému povolání poznat tolik zemí světa. Mezi nimi má v mém srdci zvláštní místo i Česká republika a spolu s ní i Vinoř a zámek Ctěnice.

Lena Belkina, mezzosoprán (Ukrajina / Rakousko)

Děkuji za báječně připravený koncert v zámku ve Ctěnicích. Pro Lenu i pro mě to byl jedinečný zážitek, na který obě dodnes rády vzpomínáme. Přeji vám mnoho úspěchů do budoucna a doufám, že tato koncertní tradice má před sebou ještě dlouhý život!

P.S.: V srpnu vyjde moje nové CD s hudbou Leoše Janáčka a už se moc těším, až vám jedno do Vinoře pošlu.

Olena Kushpler, klavíristka (Ukrajina / Německo)

Na koncert své sestry Oleny a Leny Belkiny na zámku ve Ctěnicích v dubnu 2016 mám jen ty nejkrásnější vzpomínky! Koncert, noční prohlídka zámku, následná party s občerstvením, to všechno bylo skvěle zorganizováno! Máte ve Ctěnicích báječnou akustiku a nesmírně vnímavé publikum – a co víc si mohou organizátoři koncertů přát? Moc ráda se sem zase vrátím, jakmile k tomu bude příležitost!

Zoryana Kushpler, mezzosoprán (Ukrajina / Rakousko)

O přestávce koncertu v roce 2017: zleva sopranistka Petra Šimková Alvarez, Alena Kuldová, sopranistka Michaela Katráková, barytonista Jiří Rajniš, Zdeněk Kulda a tenorista Rafael Alvarez

Na svůj pobyt ve Vinoři, kde jsem se podílel na koncertní verzi Belliniho Normy v roce 2017, mám mnoho příjemných vzpomínek. Jednou z nich bylo opakování mé spolupráce se skvělou pěvkyní Hasmik Papian, s níž jsem už dříve vystoupil v témže díle na festivalu v Chorégies d'Orange a v Metropolitní opeře v New Yorku. Skutečným zjevením byl pro mne ovšem krásný hlas a muzikálnost mezzosopranistky Štěpánky Pučálkové. Zámek Ctěnice disponuje sálem s vynikající akustikou. Bylo zde pro mě velmi zajímavou zkušeností provést tuto operu v prostoru, který působí tak intimním dojmem. Představení mělo kvalitu komorního provedení, jaké-

Aplaus po koncertě v roce 2017. Do sálu Kočárovny se tenkrát vešlo rekordních tři sta návštěvníků... Červený kroužek označuje J. E. Tigrana Seiraniana, tehdejšího arménského velvyslance v Praze

Hvězdy koncertu v roce 2018: mezzosopranistka Jana Kurucová, sopranistka Jana Sibera a soubor Alba Musicale z Berlína

ho není možné ve velkých divadlech či koncertních síních dosáhnout.

Norma je podle mého názoru možná největší belcantovou operou všech dob. Skladatel Bellini v ní dosáhl dokonalé syntézy hudby a dramatu, která otevřela nové cesty pro Verdiho a jeho současníky. Sám Wagner operu několikrát dirigoval a oceňoval především její dramatické kvality, které stavěl na úroveň mistrovských děl řecké tragédie.

Robert Rytina byl báječný hostitel a nasměroval mě na mnoho fantastických míst v Praze, kde jsem ochutnal nejen tradiční české jídlo, ale co je ještě důležitější, také některá z absolutně nejlepších piv na světě.

Koncert v roce 2018 navštívila i tehdejší starostka města Jesenice Radka Vladyková (druhá zleva), zcela vpravo je mezzosopranistka Štěpánka Pučálková

Rád jsem proto na Robertovo pozvání později přijel do Vinoře ještě jednou a s chutí jsem tu využil příležitost pracovat s několika mimořádně talentovanými zpěváky, se kterými jsem se podělil o své zkušenosti. Chtěl bych tedy nejen Robertovi, ale i jeho přátelům a spolupracovníkům ještě jednou poděkovat za pozvání do vaší krásné městské části.

Franco Farina, tenor (USA / Francie)

Naše Norma v koncertní verzi byla krásnou a pro mne nezapomenutelnou událostí. Měla jsem zde ty nejlepší partnery, jimiž byli tenorista Franco Farina, se kterým jsem během své kariéry mnohokrát zpívala, nebo skvělá mezzosopranistka Štěpánka Pučálková. Jednalo se o velmi dobře organizované představení s početným a vnímavým publikem. Bylo tu mnoho čestných hostů: diplomaté, politici a samozřejmě i prostí fanoušci opery. Nápad pořádat koncerty a představení v tomto prostoru je podle mého názoru báječný. Doufám, že tradice bude pokračovat a milovníci opery a klasické hudby si tady budou i nadále užívat hostování slavných umělců a uvádění zajímavých hudebních děl.

Hasmik Papian, soprán (Arménie)

Se svým vystoupením ve Ctěnicích v roce 2017 mám spojenou především krásnou vzpomínku na spolupráci s panem Francem Farinou, protože to je velká osobnost světové hudby. Jsem dodnes vděčný za to, že jsem směl na koncertě po jeho boku účinkovat - byl to ohromný zážitek! Koncert měl úžasnou úroveň, stejně jako následné setkání se vzácnými osobnostmi, které se představení zúčastnily v publiku. Na takové chvíle se nezapomíná!

Rafael Alvarez, tenor
(Mexiko / Česká republika)

Před čtyřmi lety jsem s velkou radostí přijala s několika kolegyněmi pozvání do zámeckého areálu Ctěnice na koncert, pořádaný městskou částí Praha-Vinoř. Krásné prostředí areálu, nádherná hudba a milí lidé, to je první asociace, která mě napadne při vzpomínce na tehdejší letní večer. Třešničkou na dortu bylo pro mne vystoupení Štěpánky Pučálkové, jesenické občanky a také jedné z iniciátorek vzniku jesenického pěveckého spolku Jesenka. Inspiraci k našim hudebním večerům jsme načerpali právě u vás ve Ctěnicích! Doufám, že se budeme moci všichni co

Na koncertě v roce 2019 vystoupili mimo jiné sopranistka Nikola Uramová, mezzosopranistka Štěpánka Pučálková (sólistka Semperovy opery v Drážďanech) a basista Peter Kellner (sólista Vídeňské státní opery)

nejdříve vrátit k úžasným chvílím, strávených na kulturních akcích, které mi tak moc chybí.

Radka Vladyková, výkonná předsedkyně Svazu měst a obcí ČR, v letech 2014 až 2018 starostka města Jesenice

Robert Rytina a já jsme se spřátelili na Facebooku, kde se mi představil jako milovník klasické hudby, místostarosta městské části Praha-Vinoř a jeden z organizátorů zdejšího kulturního života.

Po celá desetiletí jsem slýchal o krásách Prahy a doufal jsem, že je jednoho dne uvidím na vlastní oči.

Myslím, že je vždy mnohem zajímavější navštívit neznámé místo, pokud zde máte přítele nebo známého, který vás může během vašeho pobytu obohatit o zkušenost s prostředím, lidmi a událostmi, s nimiž byste se jako běžní turisté nesetkali. Takže - když jsem v roce 2017 konečně naplánoval cestu do Prahy, udělalo mi radost, když mi Robert navrhl, abych ji termínově přizpůsobil návštěvě koncertního vystoupení Belliniho Normy dne 14. června v zámku Ctěnice.

Architektura, muzea, kuchyně a jedinečná atmosféra centra Prahy byly podle mého očekávání nezapomenutelné. Návštěva Vinoře však dodala mému setkání s českým hlavním městem a jeho obyvateli zcela mimořádný a neočekávaný rozměr.

Pobyt v hotelu ve Ctěnicích byl příjemný a zdejší krajina byla svěžím kontrastem k centru Prahy. A pak samotný koncert! Skutečným vrcholem mého léta v Evropě bylo poslechnout si na tomto krásném místě Belliniho hudbu, zazpívanou v mezinárodním obsazení v čele se skutečnými hvězdami. Hasmik Papian a Franco Farina zde vystoupili v rolích, které je proslavily. Rád jsem poznal i nastupující českou operní hvězdu Štepánku Pučálkovou a další vynikající umělce. Intimní prostor, naplněný nadšeným mezinárodním publikem, vytvořil jedinečnou a úžasnou atmosféru. Skvělý večer pak zakončila bohatá arménská hostina, kterou uspořádali přítomní krajané paní Papian.

Těším se na další návštěvu Prahy, a pokud se bude během ní opět konat koncert ve Ctěnicích, určitě se ho opět s radostí zúčastním!

Kurt Ollmann, baryton (USA)

Koncert ve Vinoři ve mně zanechal báječné vzpomínky. Kromě toho, že tady bylo opravdu nádherné počasí, přišlo na naše vystoupení nesmírně srdečné publikum, pro které mi bylo velkou ctí přednést spolu s mým komorním orchestrem Alba Musicale a mou vynikající kolegyní Janičkou Siberou náš program plný barokní a Mozartovy hudby.

K pátému výročí koncertů na zámku Ctěnice vám ze srdce přeji další nezapomenutelné hudební zážitky!

Jana Kurucová, mezzosoprán (Slovensko / Německo)

Má mise arménského velvyslance v České republice se blíží ke svému konci a tento post brzy převezme můj nástupce. Jak se to v takových okamžicích obvykle dělává, i já si nyní připomínám všechny své zdejší splněné i nesplněné úkoly, výzvy, předsevzetí, vzestupy i pády. Zdánlivě dlouhá doba, trvající sedm a půl roku, však proletěla mým životem jako okamžik. Jeden z důvodů, proč mi čas strávený zde utekl tak rychle, je skutečnost, že jsem si opravdu vychutnal každý den, který jsem mohl v této jedinečné, krásné a pohádková zemi prožít. Je to země, do které jsem se zamiloval, a ve které zanechávám řadu vynikajících přátel a krásných vzpomínek.

Nesmírně si vážím svého přátelství s panem Robertem Rytinou, které začalo před dvěma lety na zámku Ctěnice. Nejen já a moje rodina, ale také mnoho členů česko-arménské komunity si dodnes s největším uznáním a radostí připomíná dva koncerty, které se tu v tomto a následujícím roce konaly.

Roku 2017 jsme si zde užili vystoupení nejslavnější a nejpopulárnější arménské sopranistky Hasmik Papian, české mezzosopranistky Štěpánky Pučálkové a amerického tenoristy Franca Fariny v provedení Belliniho Normy, o rok později pak krásný recitál známé slovenské mezzosopranistky Jany Kurucové.

Chtěl bych vám do Vinoře popřát hodně štěstí a úspěchů ve všech vašich budoucích snahách a projektech. Jistě přinesou mnoha lidem tolik radosti a potěšení, jakých se na uvedených koncertech dostalo nám. Upřímně se těším na všechna další budoucí setkání s vámi.

J. E. Tigran Seiranian, velvyslanec Arménie na Ukrajině, do roku 2019 velvyslanec v České republice (psáno 4. ledna 2019)

Na náš koncert v roce 2019 mám velmi příjemné vzpomínky. Návštěvníci byli nadšení, atmosféra milá, celý zámecký areál byl hezký a klidný, což se mi moc líbilo. Se všemi umělci na koncertě se mi dobře spolupracovalo. Skvělým zážitkem bylo pro mne například první setkání s vynikající harfistkou paní Kateřinou Englichovou. Zpívat s doprovodem harfy Dvořákovy Biblické písně, to byla výjimečná a nezapomenutelná zkušenost! Rád jsem se tu opět potkal i s milou kolegyní a svou někdejší spolužačkou ze salcburského Mozartea Štěpánkou Pučálkovou, ale moc rád jsem poznal i dámy Andu-Louisu Bogzu a Nikolku Uramovou.

Peter Kellner, bas (Slovensko / Rakousko)

Foto: *Pavel Hykl, Jana Česáková Hyklová, Roman Kašparovský, Zdeněk Kulda, archiv*

Uklízelo se, co spadlo

KULTURA VINOŘ z.s.

Dne 24. 4. 2021 jsme si dovolili připomenout blížící se 35. výročí od jaderné katastrofy v ukrajinském Černobylu. Jen trochu netradičně. ÚKLIDEM. Počasí vyšlo na jedničku a vy jste nás mile potěšili hojnou účastí a zodpovědným přístupem. Vinoř byla rozdělena do tří sektorů (A, B, C) a v každém byl kontejner, který jste zvládli naplnit. Při tom si trochu zasoutěžit a provětrat hlavu i nohy. Děkujeme!

KULTURA VINOŘ, z. s.

Kde je Malá čarodějnice?

Otázka, kterou jsme si ale pokládali my ze spolku byla, jestli se letos podaří uspořádat pro místní aspoň něco tematického k tomuto poslednímu dubnovému dni. A jelikož opatření proti Barbucha-19 stále neumožňovala žádné velké sdružování, tak jsme zvolili „pátrací hru" a ne tradiční soutěže a večerní požívání dětí pečených na ohni. Hra spočívala v hledání tajenky ukryté v zaklínadlech, které strážily papírové malované čarodějnice inspirované typickým rukopisem výtvarníka Zdenka Smetany. Pozvolný start od 17 do 19 hod., registrace, pátrání po „tajence", která dovedla rodiče s dětmi do míst, kde si mohli koupit tradiční občerstvení a nechat děti vyběhat ve volném prostoru. Nechyběly ani ty živé čarodějnice, které na dálku navigovaly dospěláky a výchovně působily na děti. Navzdory (plánovaně) minimální propagaci akce a krásnému počasí vás ale prošlo startem opravdu hodně. Děkujeme všem místním i přespolním za vaši účast a doufáme, že se zase brzy ve zdraví potkáme!

V závěru této příležitosti jsme si dovolili pozvat k vyhodnocení nejlepší sběrače úklidové akce „Ukliď, co spadlo". Akce proběhla 24. 4. 2021, byla inspirovaná jadernou katastrofou v Černobylu a podařilo se nasbírat tři plné kontejnery odpadu. Zaregistrovalo se přes 35 převážně rodinných skupinek, které poctivě několik hodin ohýbaly záda při sběru odpadků. A protože se i trochu soutěžilo, tak bylo potřeba oficiálně předat hlavní ceny v podobě stolních her a poděkovat všem zúčastněným.

Hoffmanův dvůr

V dlouhé zimní pauze bez Kinování, koncertů, divadel a jiných akcí jsme přemýšleli, s čím novým překvapit vinořáky i další návštěvníky Hofmaňáku a nápad přišel. Stezka, která se vine Vinořským parkem mezi rybníky Pohankovým a Biologickým, míjí ve vzdálenosti několika desítek metrů Hoffmanův dvůr. Tři dny práce a dílo bylo hotovo. Vznikla nová vyznačená cesta se schody a brankou ve staré zdi do naší zahrady. Jsme rádi za nebývale kladné ohlasy prvních návštěvníků a děkujeme. Provizorní informační cedule nám sice někdo s velkou pečlivostí záškodníka zlikvidoval, ale grafik nám připravuje nové, pěkné, jejichž případné zničení by byla už taková smutná věc. Ale s radostí můžeme ještě sdělit novou letní otvírací dobu:

Po – Pá 14:00 – 20:00

So a Ne od 13:00 – 20:00.

Zavřeno pouze při soukromých akcích a za velmi špatného počasí. Těšíme se na vás.

Ilja Vlček

Osvoboďte loď od pirátů!

V březnu mě oslovila Markéta Kilingerová, jestli bych Vincentu nepomohla namalovat skákací hry na dlažbu před Vincentem. Zaujalo mě to, protože vím, že to mají děti rády a něco takového ve Vinoři chybí. Začala jsem promýšlet, jak to udělat, aby to nebyl jen „skákací panák", ale aby šlo o obraz s příběhem.

Kvůli počasí sice nemohu malbu dokončit (doufám, že než vyjde toto číslo zpravodaje, bude hotové i kormidlo), děti tam už teď vesele pobíhají po vyznačených trasách: Od vinořské vlajky po stopách přejít na loď, vyšplhat na stožár, vyměnit naši vlajku místo pirátské (jenom jako), sestoupit a doskákat zpět.

Máme s vedením Vincentu ještě další plány, jako umožnit dětem co nejvíc pohybu venku – přibudou další malované „skákačky". Nechte se překvapit.

Ráda maluji cokoli pro děti a s dětmi. Už se těším na výtvarný příměstský tábor, který už čtvrtým rokem budu v létě pořádat. Jestli chcete dětem dopřát týden malování a tvoření převážně venku, spojený s hrami a soutěžemi, je to skvělá příležitost. Termíny jsou už teď skoro plné, je možné ale přihlásit děti od 19. do 23. července. Další informace na www.atelier-ludmila.cz, info@atelier-ludmila.cz

Ludmila Obručová

Když nemůžeme malovat ve Vincentu, zvu nejen své žáky, ale všechny tvořivé děti na

Výtvarný příměstský tábor
19. – 23. července
pro děti od 5 do 12 let.

Týden plný malování, kreslení a tvoření. Nezáleží na tom, jak moc jsou děti nadané, ale zda je tvoření baví. Jsme skoro pořád venku, stihneme i hry, soutěže a jiné radovánky.

Cena: 2800,- Kč, v ceně jsou zahrnuty obědy, pitný režim a všechny výtvarné pomůcky.
Kontakt: info@atelier-ludmila.cz, www.atelier-ludmila.cz.

Nektarodárné biopásy v našem okolí

Věděli jste, že v okolí Vinoře, Kbel, Satalic, Čakovic, Miškovic a Třeboradic je vyseto 60 hektarů nektarodárných biopásů, které slouží jako úkryt pro hmyz a zdroj pylu pro včely? Jedná se o projekt zemědělské společnosti VIN agro za finanční podpory Magistrátu hlavního města Prahy, který běží od podzimu loňského roku. Tento projekt využil pro svoje aktivity také tým ekologie hmyzu na Fakultě životního prostředí České zemědělské univerzity v Praze a bude na něm zkoumat dopad na biodiverzitu členovců.

Možná jste si podél cest a silnic všimli dřevěných kolíků označených reflexním sprejem. Nejedná se o hranice nového průmyslového areálu ani developerského projektu, ale o vyznačení míst, kde se vysévají různé směsi, které tvoří zmíněné nektarodárné biopásy, a zároveň slouží jako označení výzkumných ploch týmu ekologie hmyzu z ČZU. Většina plochy je vyseta konvenční zemědělskou technikou, ale téměř hektar políček vičence byl vyset ručně. Vičenec poskytuje opylovačům velké množství nektaru a je rovněž živnou rostlinou kriticky ohroženého modráska vičencového.

Celý projekt přináší řadu výhod jak pro občany, tak i pro zemědělce a výzkumníky. Lidem, jejichž zahrady a domy sousedí přímo s obdělávanou půdou, přibude jakási nárazníková zóna a naše technika tak nebude jezdit v bezprostřední blízkosti obydlí. Biopásy jsme záměrně seli podél cest a cyklostezek, kde se pohybuje větší množství lidí. Nektarodárné biopásy také podporují biodiverzitu v krajině a posilují schopnost půdy zadržet vodu. Velkou radost mají samozřejmě včelaři.

Pro nás zemědělce je to příležitost, jak zapojit do rostlinné výroby moderní poznatky, vyzkoušet si nové postupy a naši práci adaptovat podmínkám bezprostředního styku zemědělství a pražské zástavby, kde

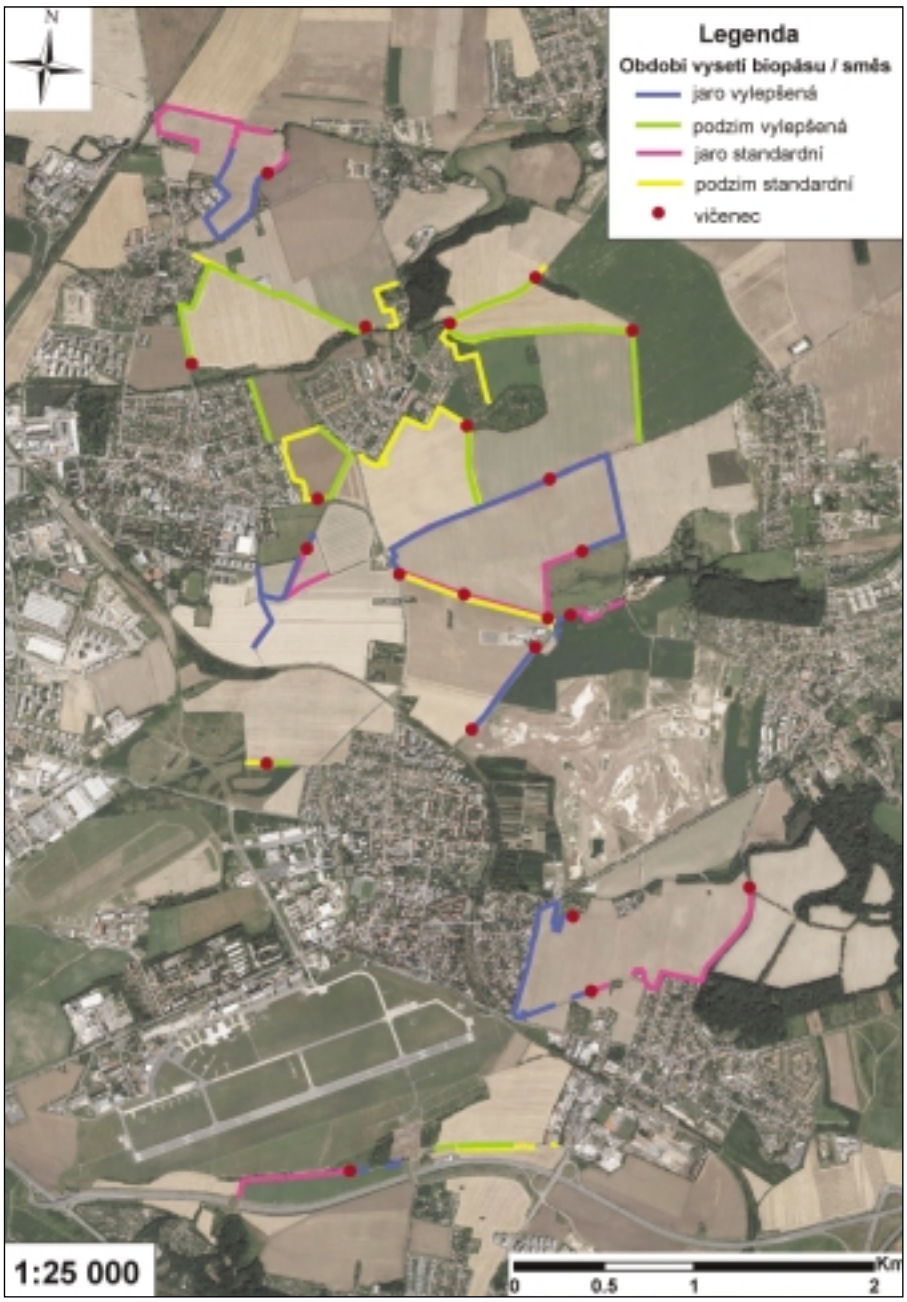

je důležité ve velké míře zapojovat ekologii, ale poučeným a realistickým způsobem.

Odborníkům poskytuje projekt nektarodárných biopásů možnost, jak si výzkum ověřit v praxi. Jak sami říkají: „Vždy se přiučíme novým věcem a dostáváme nové podněty a pohledy na situaci v zemědělské krajině. A ten pohled na realitu ze strany

hospodařících zemědělců na okraji Prahy je velmi přínosný a obohacující. Ono je hezké si něco vymyslet a vyzkoumat, ale realizovat pak konkrétní opatření na konkrétním místě v krajině není jednoduché."

Prosíme všechny obyvatele, kteří se pohybují v blízkosti těchto pásů, aby je nevyužívali pro procházky a k venčení svých psů. Ničí se tím poměrně vzácný a nákladný projekt, který má sloužit pro bezobratlé živočichy.

Podívejte se na mapu, kde všude můžete na nektarodárné biopásy narazit. Doufáme, že pozitivní dopad na krajinu ve vašem okolí brzy pocítíte. Pokud byste se chtěli o tom, co děláme, dozvědět víc, sledujte naši stránku VIN agro (@vinagropraha) na Facebooku, nebo se podívejte na www.vinagro.cz.

Nové výzvy, nová setkání, nové plány!

...vincent. KOMUNITNÍ VINOŘSKÉ CENTRUM

Ani v květnu se příliš neupínáme k aktivitám ve vnitřním prostoru a vše směřujeme stále na čerstvý vzduch. Velké rozvolňování zatím nepřichází, takže volíme raději větší jistotu, snad nám k tomu už bude přát alespoň počasí. Máme za sebou procházky s QR kódy, dvě pátrací hry a plánujeme další akce. V plném proudu jsou přípravy na neděli 23. května, kdy ve spolupráci s místními spolky a organizacemi proběhne již tradiční rodinný pochod Vinořský vandráček. O měsíc později bychom rádi zorganizovali vernisáž venkovní galerie vinořských umělců. V minulém čísle jste mohli zaznamenat (a někteří z vás zaznamenali) naši výzvu, pomocí které jsme hledali nové vinořské umělce. V současné době již máme díla pohromadě a ladíme průběh a program celé akce. Chceme si užít letní červnový večer v příjemném svatojánském světle obklopeni uměním. Některá díla se stanou již navždy součástí našeho centra. Bereme to jako další možnost, jak poznávat komunitní život v naší městské části – a možná ještě lépe řečeno - jak poznávat své spoluobčany, tentokrát umělce.

Na červen připravujeme také sportovně vědomostní hry pro děti. Celý projekt je nápadem Terezy Wartuschové, která nás oslovila s tím, že se jí líbí, co v našem centru pro děti děláme, a že by ráda byla jeho součástí. Její myšlenku uspořádat hry pro veřejnost jsme vzhledem k platným vládním omezením sice museli přehodnotit, ale povedlo se alespoň zorganizovat zajímavé hry pro kolektivy školních dětí. Pan ředitel školy se k akci postavil vstřícně, a tak vše plánujeme na první červnový den, kdy mají děti svátek. Tereza mimo jiné také vyvíjí deskové vzdělávací hry a možná u nás od září povede svůj vlastní kroužek. A kdo ví, možná dojde i na letní sportovně vědomostní hry pro dospělé. Plánů máme dost.

Na letní prázdniny máme naplánované příměstské tábory, představili jsme je již v minulém čísle zpravodaje. To, zda se podaří všechny naše záměry realizovat, záleží na aktuální epidemiologické situaci. Držme si palce.

Vincentu byla také svěřena příprava Vinořských novin - nového periodika naší městské části. První (květnové) číslo už vyšlo na konci dubna a my s napětím sledujeme, jak se vám líbí. Noviny budou, vyjma letních prázdnin, vycházet každý měsíc. Mají sloužit především jako zdroj informací z úřadu, ze zasedání rady a zastupitelstva, z výborů, komisí a příspěvkových organizací (Základní a Mateřská škola a komunitní centrum Vincent). Noviny by měly doplňovat Vinořský zpravodaj a nabídnout vám přístupnou a pohodlnou formou aktuálnější zpravodajství.

Chceme být s vámi všude. Sledujte nás na Facebooku, na webových stránkách, ve Vinořském zpravodaji či Vinořských novinách. Chcete-li s námi mluvit, přijďte za námi nebo nám napište.

Markéta Kilingerová

Po stopách Jaroslava Erpeka

Přemýšleli jsme, co můžeme za covidové situace nabídnout, zvláště dětem. Chtěli jsme nějaké téma, které by mělo souvislost s Vinoří, knihovnou a přírodou. Velkou nápovědou a inspirací pro nás byla kniha, která na nás opravdu vypadla při úklidu knihovny. Fantazie začala pracovat a myšlenky naskakovaly. Cesta k vytvoření záhady kolem tajemného pisatele byla stejně vzrušující, jako pátrání pro mnohé z vás. Kreslilo se a psalo, fotilo a natáčelo. Ve finále stříhalo video, které pátrače vtáhlo do hry. Pak nastal den pro rozmístění indicií a nervozita, jak poutníci celou pátračku přijmou. Po pár dnech, kdy hra probíhala a nám se začaly sbíhat ohlasy, nám příslovečně spadl kámen ze srdce, protože to celé nabralo neskutečné obrátky. Děti, mladší i starší, rodinky i dospěláci, chodili pátrat po tajemném pisateli. Občas potřebovali pomoci s hledáním, občas jsme museli jít opravit součást hry do terénu a stále byl zájem veliký. A nás to těšilo o to více, že cíl pátrání byl velmi smysluplný. Byla to osvěta ohledně místního pana kronikáře Jaroslava Erpeka a vinořských kronik. Některé děti se totiž s pojmem kronika setkaly prvně.

Jana Česáková Hyklová

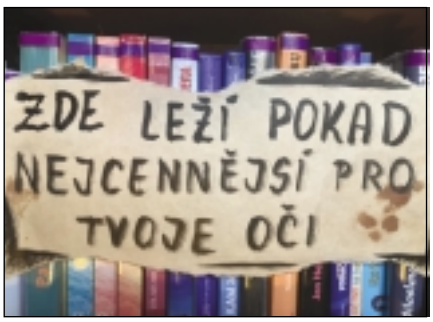

Velikonoční Hugo, aneb když je vůle, jde (skoro) všechno

Jedno známé norské přísloví praví, že neexistuje špatné počasí, jen špatné oblečení. A vzhledem k počasí, které u nás vládlo v uplynulých týdnech, bylo dobré mít tohle moudro na paměti. Především v momentě, kdy se děti vydaly hledat velikonoční vajíčka v podobě korálků a v ulicích Vinoře se zrovna prohánělа sněhová vánice. Zimní počasí totiž udeřilo hned po Velikonocích, kdy pátrací hra začala. Pojďme si to, ale připomenout od začátku.

Vše jsme zahájili ještě před Velikonocemi, na Květnou neděli, kdy jsme se s dětmi spojili prvním videem zveřejněným na našem Facebooku, ve kterém jsme je seznámili s hrdinou vinořských Velikonoc, se zajíčkem Hugem. Každý den jsme pak pro děti natáčeli video, které se vždy týkalo jednoho dne Svátého týdne. Krátkým, edukativním příběhem jsme je seznámili se zvyky a tradicemi týkajícími se velikonočních svátků a významu Velikonoc. Příběhů bylo celkem devět, stejně jako dnů Pašijového týdne. Abychom děti vylákali ven, připravili jsme pro ně na každý den pracovní list, pro který si musely dojít k nám do Vincenta. Byl v obálce na plotě. Zajíčka Huga, který na děti skrz obrazovku každý den promlouval, si všichni oblíbili. A když měl Hugo svátek, přinesli mu dokonce dárky a přáníčka. To bylo pro nás potvrzením, že vše běží, jak má. My jsme se snažili operativně na děti reagovat, do videí jsme vkládali Hugovy reakce a děti tak byly do interakce vtaženy hned od začátku.

Na Velikonoční pondělí jsme zveřejnili poslední video, bylo jiné, delší, a bylo s písničkou. Tohle video odstartovalo naši druhou pátrací, tentokrát Velikonoční hru. Pomocí dopisu a mapky – tu si mohly děti vyzvednout opět u nás na plotě – se vy-

dávaly hledat poztrácená vajíčka. Vajíčka symbolizovaly korálky, které byly ukryty po celé Vinoři. Pokud se dětem podařilo obejít všechna stanoviště, zůstal jim barevný náramek jako vzpomínka na Huga. Podle rozebraných dopisů by velikonočních náramků mezi dětmi mohlo být na dvě stovky, to už má tedy Hugo velký fanklub.

Ráda bych se ještě vrátila ke klipu, který jarní Vinoř propojil skrz všechny generace, a který byl součástí posledního videa. Vše vznikalo tak nějak spontánně a opět se mi potvrdilo, že ve Vinoři žijí hodní, přátelští a šikovní lidé. Nikdo z oslovených nás neodmítl, naopak to všichni přijali jako milou příležitost udělat něco smysluplného. Poděkování patří baráčníkům, rybářům, panu Škopovi ze zahrádek, vinořským fotbalistům, dětem a maminkám z dětského hřiště a komunitní zahradě Pastvina. Poděkování patří také Petru Mašínovi, který ve velice krátké době sepsal chytlavý text. Petr vlastně vůbec netušil, jak bude výsledné video vypadat, jen jsme si v telefonu řekli, jak by to asi mohlo být a co Hugo na své cestě zažije. Zkrátka, když je vůle, jde zvládnout skoro všechno. Udržovat zdravý komunitní život je pro společnost důležité a tento projekt byl čistě z vinořské produkce. A z toho mám největší radost.

Markéta Kilingerová

Fotosoutěž

1.místo Vlasta Bičáková

3. místo Veronika Cihlářová

Dovolujeme si vám představit tři vítězné fotografie, druhého kola naší fotosoutěže: ZIMA VE VINOŘI, které budou zdobit kalendář Vinoře 2022. Autoři fotografií si odnesli odměny v podobě finančních poukázek od společnosti Centrum FotoŠkoda a dárkových předmětů naší městské části a knihovny.

Vítězům gratulujeme!

2. místo Vladislav Vrba

Příměstské tábory

Mediální výchova spojená s animací

26.7 – 30. 7. 2021

pro děti 7+, začátečníci i pokročilí v animaci

Zaměříme se na bezpečnost na internetu. Začneme výletem do historie internetu, děti si prostřednictvím aktivity Binárního kódu uvědomí rozdíly mezi digitálním a reálným světem. Povedu děti k tomu, aby si uvědomily, co je na hraní videoher zábavné a poučné, a co může být naopak problematické. Na poslední den si necháme poměrně těžké téma kyberšikany. Žáci se seznámí s pojmem kyberšikana a jejími projevy. Uvědomí si, jaké negativní prožívání se s ní pojí.

Cena: 3.000 Kč v ceně je zahrnuta strava a pitný režim.
Kontakt: streamkids@seznam.cz, www.streamkids.cz

Letní muzikálový tábor

2. 8. – 6. 8. 2021 první turnus
9. 8. – 13. 8. 2021 druhý turnus

pro dětí 3 – 12 let

Během týdne si děti připraví mini muzikálové představení, které na konci tábora předvedou rodičům. Vyrobí si kulisy, kostýmy a rekvizity. Děti čeká především tanec a zpěv, ale čas si uděláme i na venkovní táborové radovánky.

Cena: 2.500 Kč v ceně je zahrnuta strava a pitný režim.
Kontakt: musicstudio@detska-studia.com, 602 684 189, www.destska-studia.com

Tábor s angličtinou

12. 7. – 16. 7. 2021 první turnus
19. 7. – 23. 7. 2021 druhý turnus

pro děti 6 – 13 let

Pro děti je připravený zábavný program s angličtinou. Čekají nás výlety, sport na čerstvém vzduchu, crafting, anglické písničky, soutěže, odměny a mnoho dalšího. To vše za doprovodu lektorů anglického jazyka včetně rodilých mluvčích.

Cena: 3.100 Kč v ceně je zahrnuta strava a pitný režim
Kontakt: kurzy@languagezone.cz, www.language zone.cz

Výuka hudebních nástrojů o letních prázdninách

Výuka bude probíhat ve formě „balíčku" 5 lekcí na týden. Žák bude mít každý den jednu lekci, v délce 45 minut. Týdenní balíček lekcí může posloužit jako „kondiční" hraní během prázdnin nebo na vyzkoušení pro začátečníky, jestli by je případně hraní bavilo. Úplný začátečník by se během týdne mohl naučit několik jednoduchých písniček. Čas lekce, který si domluvíme, bude pro každý den stejný.

Cena za 5 lekcí: 1900 Kč
Kontakt: info@pavelhokr.cz, www.pavelhokr.cz

Termíny:
1.–2. 7. + 7.–9. 7.
12. 7.–16. 7.
19. 7.–23. 7.
26. 7.–30 .7.
16. 8.–20. 8.
23. 8.–27. 8.

Knihovna

knihovna
MÍSTNÍ KNIHOVNA

V současné době může knihovna přivítat své čtenáře v běžném provozu. Knížky půjčujeme bez omezení.

Otevírací doba: úterý a čtvrtek 9:00–13:30 a 14:30–19:00

Ze života školy

Stejně jako v loňském roce i letos proběhl zápis do ZŠ bohužel bez osobní účasti dětí. Žádost o přijetí k základnímu vzdělávání od školního roku 2021/22 podalo prostřednictvím svých zákonných zástupců 75 dětí, z toho 65 vinořských. Všichni uchazeči s trvalým pobytem a s trvalým pobytem alespoň jednoho z rodičů v Praze-Vinoři byli přijati.

12. 4. se konečně mohli vrátit do školy žáci 1. stupně v rotačním režimu a za podmínky testování. Testování zvládají děti úplně bez problémů, jsou moc šikovné. Paní učitelky, učitelé, asistentky a vychovatelky ranní testování perfektně organizují, takže výuka vždy začíná včas a v klidu. Všechny aktuální informace vždy neprodleně zveřejňujeme na školím webu.

V současné době je umožněna i osobní přítomnost žáků 2. stupně na základním vzdělávání za stejných podmínek – třídy se účastní prezenční výuky v rotačním režimu, testuje se, výuka tělesné výchovy je umožněna pouze na venkovních sportovištích, v hodinách hudební výchovy se nesmí zpívat.

Jsme moc rádi, že děti se s dětmi konečně setkáváme „naživo", nejen přes monitor PC a mikrofon. Škola bez dětí prostě není pořádná škola. Stýskalo se nám!

Školní zahrada

Každý zahrádkář to zná, když přijde jaro, popadne své náčiní a doma ho už nikdo neuvidí. Začne svou zahradu probouzet ze zimního spánku. I ve škole jsme se chopili motyček a rýčů a začali s prací. Jenže ta naše zahrada neslouží k vytváření vlastních výpěstků, ale mění se na zónu určenou k aktivnímu odpočinku. Díky sběru vrbových prutů a pomlázek, do kterého se zapojila řada Vinořských dětí, se nám podařilo vztyčit první zahradní stavbu – vrbový domeček. Teď už si jen držíme palce, aby proutky obrazily a domeček byl pro děti opravdovým bunkrem. Zároveň jsme začali kupit pytle nejrůznějšího materiálu. A k čemu to? K vytvoření bosé stezky. Zatím čítá jen několik metrů, ale už byla prověřena třídou 4.C a je prý „Super!". Snažíme se získávat další zajímavý materiál, který stezku prodlouží a děti tak budou svými chodidly mít možnost prozkoumat nejrůznější materiály jako je písek, štěpka, šišky, piliny, oblázky, štěrk.....

Děkujeme všem, kteří se na proměně zahrady podílejí.

učitelé, učitelky a vychovatelky ZŠ Vinoř

Družina

OD 12. 4. 2021 DOŠLO K ALESPOŇ ČÁSTEČNÉMU OTEVŘENÍ ŠKOL. TUTO SKUTEČNOST UVÍTALY JAK DĚTI, TAK PŘEDEVŠÍM JEJICH RODIČE.

Školy se otevřely s podmínkou rotační výuky, a tak i děti z prvního stupně si mohou v současné chvíli vyzkoušet, co to v praxi znamená. Ve školních družinách stále platí nařízení udržování homogenních skupin. Vše má i svá pozitiva. Tím, že vše probíhá dle pravidel rotační výuky je zajištěno, že všechny děti mohou trávit družinový čas v družinové třídě a nikdo tedy nemusí být ve své vyučující třídě. Času, který máme s dětmi vždy v jednom týdnu k dispozici, není mnoho, proto se jej snažíme maximálně využít. Především při příznivém počasí trávíme nejvíce času venku. Při odchodu domů, kdy si rodiče děti vyzvedávají, se u dětí někdy objeví i slzičky, že už musí odejít. Přeci jen být ve společnosti svých kamarádů je teď vzácné.

Na rozdíl od toho, jak tomu bývá v jiných letech, kdy jsou pořádány kroužky a kulturní akce, nyní nic neprobíhá, a tak není mnoho, o čem na těchto stránkách informovat a posílat foto. V době uzávěrky zpravodaje máme za sebou čtrnáct dní od otevření škol. Přesto alespoň pár fotek z našeho družinového života.

Lenka Kosmannová

Ze života farnosti

Drazí čtenáři vinořského zpravodaje,

po čase bych vás všechny za vinořskou farnost chtěl moc pozdravit a ujistit vás, že v modlitbě na všechny obyvatele Vinoře myslím, nejenom na kostelní ale i na nekostelní.

Prožíváme velmi dlouhé období, kdy se nemůžeme naplno setkávat, musíme dodržovat stále měnící se opatření, být navzájem ohleduplní.

Předně myslím na vás rodiče, kteří máte děti školou povinné. Samozřejmě mám v mysli i vaše učitele a pedagogy. Nynější nastavená školní výuka nebyla a není vůbec jednoduchá. Doufáme však, že se vše pomalu vrátí do normálního koloběhu života.

Neustále čteme, jak mnoho institucí je zapojeno do boje s pandemií. Opravdu velký dík zdravotníkům, pedagogům, policistům a opravdu všem a všem, kteří jsou nasazeni v té první linii.

Chtěl bych vás však ujistit, že naše farnost, církev, nezůstáváme stranou. Přes veškerá opatření, s opatrností před pandemií, pracujeme dál. Sloužíme, naslouchámе, sdílíme vaše starosti i bolesti.

Máme otevřený kostel, zvěstujeme Naději, v neposlední řadě opravujeme varhany. Opravdu se v této náročné době neuzavíráme okolnímu světu, o to méně Vinoři.

V tuto chvíli bych vás všechny chtěl pozvat na Noc kostelů, která se uskuteční v pátek 28. 5. Tato akce se bude konat ve spolupráci se spolkem Kultura Vinoř. Budeme moc rádi, pokud nás navštívíte.

S pozdravem, přáním dobra a pevného zdraví a v modlitbě

P. Stanislaw Góra

Zahrádkáři

Duben je letos opravdu aprílový, zima se nám protáhla a rána jsou často kolem nuly, takže začínáme s letošním výsevem i výsadbou o něco později než obvykle. Většina z nás má již připravené záhony, ořezané stromy a keře. I přes nepřízeň počasí máme zasazené brambory, cibuli, ve skleníku ředkvičky, saláty či špenát. Krásně nám kvetou jarní květiny a ovocné stromy.

Jak řekl Sigmund Freud:

„Dívat se na květiny má v sobě něco uklidňujícího, květiny neznají emoce ani konflikty."

Martina Kolarová

Tělocvičná jednota Sokol Vinoř

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL VINOŘ JE NAŠÍM NEJSTARŠÍM SPOLKEM. V ROCE 2022 OSLAVÍME 100 LET OD SVÉHO ZALOŽENÍ.

Takže letos bychom tedy mohli oslavit 99 let? Asi by to bylo dobré, po té dlouhé době covidové karantény se zase sejít a zavzpomínat. A hned můžeme přiložit i pár fotografií. Sokol stál u zrodu samostatného československého státu v roce 1918, počet našich členů v té době byl téměř 2 miliony! Přečkali jsme zákazy činnosti od fašistů i komunistů. Přes veškeré zákazy Sokol ale v povědomí všech zůstal. Mladí bratři sokolové plnili u rybníku V Obůrkách Tyršův odznak zdatnosti (foto), mladé sestry sokolky se účastnili sokolských cvičení. (foto)

A jak je z fotografií naprosto zjevné, kluci i holky u nás byli, jsou a budou vždycky nejhezčí!

Dnes je členská základna o hodně nižší, po sametové revoluci a obnoveném zaregistrování jsme začali s vybydleným majetkem a prázdnou pokladnou. Zůstala nám pouze chuť do práce a úcta ke starým tradicím a ke značce Sokol.

Hned po sametové revoluci pár Sokolů nadšenců vlastními silami vybudovalo na původním hokejovém hřišti 2 tenisové kurty, odpracovalo tisíce brigádnických hodin a dnes tyto kurty slouží všem návštěvníkům. Široké využívání kurtů je tou největší odměnou pro všechny, kteří kurty postavili, a kteří každým rokem pravidelně kurty upravují tak, aby se na nich dalo hrát. Opět se jedná o desítky brigádnických hodin.

Další kurt na nohejbal a volejbal vznikl vedle tenisových kurtů, opět v režii Sokola.

Udělali jsme základní rekonstrukce vnitřku sokolovny, instalovali jsme nové úspornější topení, nové šatny, je před námi ale

stále hodně práce, naší sokolovně je úctyhodných 96 let!

A bylo by asi zbytečné připomínat, že Sokol vedle starostí se sokolovnou postavil i hřiště na fotbal s umělou trávou a osvětlením, kterému za velkého množství diváků požehnal místní farář, páter Vítek Horák. A premiéra? Je jasné, že v prvním utkání starých gard Vinoře a Satalic zvítězili domácí 1-0. Sokol postavil i nové moderní kabiny na fotbalovém hřišti s občerstvením a klubovnou.

A opět – největší odměnou pro nás je velké množství sportujících.

Snad už konečně ten čínský virus zmizí a vrátíme se ke sportování, zdravému pohybu a vzájemnému setkávání. Na našich internetových stránkách www.tjsokolvinor je možné se dozvědět o možnostech sportování i o novinkách v naší, téměř stoleté, vlastenecké organizaci.

Se sokolským pozdravem Nazdar-viru zmar!

Br. Fr. Švarc, místostarosta TJ Sokol Vinoř

Aktuality z fotbalového areálu FK Vinoř 1928

Konečně můžeme s velkou úlevou říci, že se opět rozběhly všechny fotbalové tréninkové skupiny, pro které stále platí státem nařízené omezení pro sportovní činnost a skupinové aktivity (stav k 25.4.). Proto bychom rádi i nadále požádali všechny návštěvníky areálu, aby respektovali veškerá platná vládní nařízení.

Přestože kvůli vládním nařízením nemohly probíhat v zimním období tréninky, Váš fotbalový klub, FK Vinoř 1928 nespal zimním spánkem.

Kromě pravidelné údržby areálu, již proběhl jarní úklid obou hřišť a natažení sítí. Proběhlo odborné a nákladné vyčištění umělé trávy, včetně dosypu gumy. Probíhá intenzivní péče o trávník velkého hřiště a je objednán servis závlahy, aby se nám ta naše tráva pěkně zelenala. Rovněž byl doplněn mobiliář klubovny a šaten o další skříně na sportovní vybavení. Z větších investičních akcí na zvelebení sportovního areálu, by nás letos dále měla čekat instalace nového oplocení areálu

směrem od golfu. V souvislosti s touto větší akcí, je třeba provést úklid a vysekání náletů podél starého plotu a zde se otevírá prostor pro naší tradiční brigádu za účasti rodičů, kterou jsme museli kvůli vládním nařízením prozatím odložit. O termínu brigády Vás budeme informovat prostřednictvím webových stránek fkvinor.cz nebo na našem facebookovém profilu.

I letos plánujeme zajistit na konci srpna fotbalové soustředění mladých vinořských fotbalistů, tedy pokud nezasáhne vyšší moc. Tentokrát by mělo proběhnout na Benešovsku.

Skvělá zpráva je, že se vedení klubu podařilo angažovat do našich řad zkušeného licencovaného trenéra Michala Serafina, který je zakladatelem fotbalové školy INDIPRO a ujme se v FK Vinoř 1928 role hlavního trenéra. Michal bude mít supervizi nad prací našich trenérů a povede tréninky vybraných ročníků. Slibujeme si od něj zkvalitnění tréninkových aktivit pro všechna naše mužstva. „Zázemí klubu je na vysoké úrovni, z prvních tréninků, které jsem měl možnost vidět, jsem byl mile překvapený nadšením hráčů i přístupem trenérů. Někteří kluci jsou opravdu talentovaní. Těším se na rozvoj naší spolupráce." Uvedl nový šéftrenér. Detailněji bychom Michala Serafina chtěli představit v dalším vydání zpravodaje a na klubových webových stránkách.

Pokud máte zájem hrát fotbal za FK Vinoř, těšíme se na Vás. Stále přijímáme nové zájemce (ročníky 2015–2009). Rodiče, kteří by chtěli přihlásit své ratolesti, mohou kontaktovat naše trenéry na:

www.fkvinor.cz.

V FK Vinoř si uvědomujeme, že tato doba není jednoduchá, a proto bychom rádi pomohli našim mladým fotbalistům. Začali jsme shromažďovat dětské kopačky, ze kterých Vám děti vyrostly. Pokud máte doma dětské kopačky v dobrém stavu a nevíte co s nimi, doneste je prosím na hřiště. Chápeme, že koupě kopaček na několik měsíců, může být zbytečně nákladná, zejména v této době. Další informace k akci „kopačky" budou dostupné v klubovně FK Vinoř.

Závěrem bychom chtěli velice ocenit snahu naší městské části, která avizuje výstavbu přechodu přes ulici Bohdanečskou přímo k fotbalovému areálu. Věříme, že se tím výrazně zlepší bezpečí našich dětí i návštěvníků fotbalového areálu.

Rovněž bychom touto cestou chtěli poděkovat všem zástupcům naší městské části. Jmenovitě panu místostarostovi Milanu Antošovi za intenzivní komunikaci směrem k vedení MČ a také panu starostovi panu Michalu Biskupovi za podporu dalšího rozvoje projektu fotbalového areálu ve Vinoři.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat i všem našim trenérům, rodičům a příznivcům klubu, kteří klub všemožně podporují v této nelehké době. Velice si vážíme nejen materiální podpory, ale i účastí na brigádách, odvozech dětí na zápasy, přípravy občerstvení na domácích turnajích – věříme, že budou opět potřeba. Bez takové podpory bychom nemohli být klubem s neustále se rozšiřující a dnes s největší dětskou členskou základnou v naší městské části.

Držme si palce a doufejme, že se naše děti budou moci vrátit od distanční výuky zpět na hřiště k intenzivnímu pravidelnému sportování.

Vaše FK Vinoř 1928 #fandimfkvinor

Společenská kronika

BLAHOPŘEJEME NAŠIM OBČANŮM, KTEŘÍ OSLAVILI SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA V BŘEZNU A DUBNU ROKU 2021 A SOUHLASILI S UVEŘEJNĚNÍM VE VINOŘSKÉM ZPRAVODAJI:

BŘEZEN	
KELLER Ivan	75 let
LOJKÁSEK Jan	75 let
NAVRÁTILOVÁ Marie	75 let
ŠKALOUDOVÁ Marie	75 let
HETZELOVÁ Marie	80 let
DVOŘÁKOVÁ Jaroslava	85 let
PYTLÍKOVÁ Věra	93 let

DUBEN	
DVOŘÁKOVÁ Marta	75 let
JANOTKOVÁ Jiřina	75 let
VOKÁČ Josef	75 let
DOBEŠ Pavel	80 let
FEKIAČ Milan	80 let
KRISTEK Rudolf	80 let
KUPOVÁ Eva	80 let
PAULUSOVÁ Helena	94 let
BRABENCOVÁ Libuše	95 let

U lesních studánek

K studánkám odejít
do lesních tišin,
z pramenů čistých pít
z hlubin i výšin.

Omývat duši svou
v zákoutí lesním,
kde víly dobré jsou
a já přitom nesním.

Neboť stromy jsou bytosti
krásné a laskavé,
z nich moudrost s radostí
proudí mi do krve!

U lesních studánek
hledám svou spásu.
Je konec hádanek.
Chci Dobro a Krásu!

Lubomír Antoš

AUTO Tech Vinoř, s.r.o.

AUTO-Tech Vinoř, s.r.o.
Lohenická 112, 190 17 Praha 9 – Vinoř,
Tel.: 286 852 526, 286 852 639-40
www.autotech.cz, prodej@autotech.cz

Významný výrobce v oblasti automobilového průmyslu působící v Praze 9 - Vinoři přijme do trvalého pracovního poměru pracovníky na pozice:

SVÁŘEČ CO_2

MONTÁŽNÍ PRACOVNÍK

ELEKTROMECHANIK – MONTÁŽNÍ PRACOVNÍK (vyhláška č. 50/1978 Sb. výhodou)

STROJÍRENSKÝ PRACOVNÍK HUTNÍHO SKLADU

Informace na tel.: 602 412 084
E-mail: sykora@autotech.cz

Nabízíme:
- zajímavou a perspektivní práci
- jednosměnný provoz
- výhodné platové podmínky
- firemní benefity
- příspěvek na penzijní připojištění
- 5 týdnů dovolené
- zvýhodněného stravování
- možnost zvyšování kvalifikace

Výrobní program:
- výroba a montáž nástaveb na užitková vozidla (valníkové, skříňové, sklápěčové, odtahové, kontejnerové)
- prodej přívěsů, sklápěcích návěsů
- opravy všech typů nástaveb
- opravy karoserií, návěsů, přívěsů
- zámečnická výroba, soustružnické práce

Firma AUTO-Tech Vinoř, s.r.o. je držitelem certifikátu systému managementu kvality dle ČSN EN ISO 9001:2016
AUTO – Tech Vinoř, s.r.o. – TRADICE A KVALITA

placená inzerce

VÝBĚR Z NAŠICH SLUŽEB:

plastová a hliníková okna | dveře | venkovní rolety | žaluzie | sítě proti hmyzu

TEL: 773 027 732
Praha 9 - Vinoř

ŽALUZIE OKNA

info@zaluzieokna.cz
www.zaluzieokna.cz

Kalkulace a zaměření zdarma

placená inzerce

placená inzerce

Martin Zajac
Malířské, lakýrnické, podlahářské
a drobné stavebné práce
728 274 934
728274934@seznam.cz
www.vymalby.cz
Lomená 214
250 66 Zdiby

placená inzerce

Profi úklid
• domácnosti
• kanceláře
• nadstandard
www.tichyuklid.cz | +420 601 368 944

placená inzerce

HOTEL*** CENTRUM MARIAPOLI

■ Ubytování pro jednotlivce i skupiny
■ Snídaně v ceně ubytování
■ Kongresové a konferenční prostory
■ Pro ubytované vyhrazené parkoviště
■ Více informací na:
www.centrummariapoli.cz

placená inzerce

Ceny inzerce ve Vinořském zpravodaji

Formát	Orientace	Cena bez DPH	Rozměr inzerátu šířka	výška	
1/1 A4	na výšku	2.000 Kč	182 mm	257 mm	A
2/3 A4	na šířku	1.300 Kč	182 mm	168 mm	A
1/2 A4	na šířku	1.000 Kč	182 mm	126 mm	A
1/3 A4	na šířku	650 Kč	182 mm	86 mm	A
1/4 A4	na výšku	500 Kč	88 mm	126 mm	A

Ceny za grafické zpracování inzerátu:

1/1 A4: 500 Kč	**2/3 A4: 400 Kč**	**1/2 A4: 300 Kč**	**1/3 A4: 200 Kč**	**1/4 A4: 100 Kč**

Pokud se jedná o subjekt s trvalým pobytem, případně sídlem společnosti nebo provozovnou v MČ Praha–Vinoř, platí sleva 20 % ze základu daně DPH.

Uzávěrky: 25. 2., 25. 4., 25. 6., 25. 8., 25. 10., 25. 12. **Telefon redakce: 286 851 114**

Vinořský zpravodaj č. 150 / květen-červen 2021 | Vydává MČ Praha-Vinoř, Bohdanečská 97, 190 17 Praha-Vinoř, IČ 00240982
Řídí redakční rada: Mgr. Iveta Boušová (vedoucí), Markéta Kilingerová, PaedDr. Marie Brothánková, František Švarc, Robert Rytina
Tel.: 286 851 114 | www.praha-vinor.cz | Povolena odborem kultury NVP pod č. j. 1136/79 | Počet výtisků: 1750 ks | Místo vydání Praha
Rozšiřuje: ÚMČ Vinoř | Typo & tisk Richard Rychter | Za obsah článků odpovídají autoři a stanovisko redakce nemusí být vždy shodné

POŘÁDAJÍ MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA-ČAKOVICE, PRAHA 19 KBELY, PRAHA-VINOŘ A OBEC PŘEZLETICE VE SPOLUPRÁCI S MUZEEM HL. M. PRAHY

CHF CTĚNICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

27.-29.7.2021

27.7.-19:00 VEČER ČESKÉ HUDBY
Kateřina Kněžíková (soprán), Kateřina Englichová (harfa), Vilém Veverka (hoboj)

28.7.-19:00 VEČER BAROKNÍ HUDBY
Lucie Kaňková (soprán), Libor Kaňka (housle), Michal Kaňka (violoncello)

29.7.-19:00 VEČER NEAPOLSKÝCH PÍSNÍ
Jiří Rajniš (baryton), Napolitan Quartet, host: Tereza Dlouhá (soprán)

Festival se koná pod laskavou záštitou senátorů Petra Holečka, Davida Smoljaka a Ing. Lukáše Wagenknechta

Nádvoří zámku Ctěnice, Bohdanečská 259/1, Praha-Vinoř

Vstupenky zakoupíte od června 2021 v úřadech MČ Praha-Čakovice, Praha 19 Kbely, Praha-Vinoř a obce Přezletice, zbylé vstupenky budou v prodeji hodinu před koncertem v Zámeckém arálu Ctěnice. **Informace a rezervace** Robert Rytina, e-mail: robert.rytina@praha-vinor.cz, tel.: 602 512 417. Sledujte též webové stránky pořadatelů a www.klasikaplus.cz.

GENERÁLNÍ PARTNER NEOCITY PARTNEŘI ATLANTIS DEVELOPMENT BRIA ADRON KULTURA MEDIÁLNÍ PARTNER